

Bevezető: Napjainkban a sz. írás betanulása a leg szélesebb körben vártatik minden iskolában.

Kindóhívatali elnökségünk:

Biztosítottak levélek csak lezáró ké-
szítési foglalkozásai.

Készítők vissza nem térítendő.

ZALA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zala megyei ügyvédek, a Nagy-Kanizsai és Déli tákarékpénztárak, Bankjegyesület, az Alsó-muraközi tákarékpénztár kezességvételű és önzorgalmazó szövetk. hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉS ÁRAI:	
Egyleti évi	3 Ft. — kr.
Fülszám	1 — 50
Magyarországi	1 — 50
Külföldi postaköltséggel együtt	
Árverési és egyéb közérdekű közlönye	30 kr. közzétételkor 100 szög
1 Ft. szociális munkák szociális	kr.
Nyitólár postaköltséggel 30 kr.	

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

Feltámadunk!

„A Keresztények kitér és aget kár.”

A szent nap, melyen a keresztény világ mély áhitattal ünnepli a Megváltó feltámadását, abba az évzárba esik, mikor a természetnek halottszertü téli álmából való ébredése is azt kiáltja oda a megigedő, társadt szívnek: feltámadunk!

Boldog az, ki meg tudja érteni a biztató szót: boldog, kinek lelke még ott lenn van az idealismus ama magasztalán, hogy fel tudja fogni a vallásnak és az örökké működő természetnek magasztos szimbolumait. Boldogak, akik hisznek...

Az istenember, ki lezárt a földre, hogy mint ember küzdjön, szenvedjen és meghaljon az eszmék legfőbb eszméjének, a szeretet eszméjének szolgálatában, az ő feltámadásával megmutatta azt is, hogy a valóban fontosok számára nem létezik halál; hogy ami nagy és dicső, azt nem viszi elenyésztetbe sem a vérszék, sem az ördögök egyéb sötét eszközei.

És mi egyéb, mint ennek az igazságnak megrendíthetetlen tudata tartotta volna az erőt és bátorságot azoknak szívében, kik az ő életükért nem mondták le az eszméjüket, kik elezántan vetették oda a léte, mely elvezet, de élnie kell annak, ami igaz és helyes.

A hitnek kinhalálal kimúlt mártírjai; a tudomány vértanúja, ki a máglya fókán állva, kimondotta a bátor szavakat: „éppur si muove”; a népek szabadságáért véres csatákban elhullott hősek százasai: vajon nem feltámadtak-e volna meg a halál sötét váza elől, ha nem él bennök a hit, hogy földi enyészetök nem hasztalan áldozat; ha nincsen lángoló betűkkel bevésve szívükbe az ige: feltámadunk!

És az emberiség bölcs oktatója, a történet, nem igazolja-e híven azt, ami a hit képében a szívükbe van oltva?

Elpusztul, megsemmisül az, ami rossz; ledől, eltűnt a föld színéről az

egykor a világot uraló Róma, elvészett, mert elhagyta az irányt, mely jogossá tette volna létét és további felvirágzását. És az egy pár halálszember szegényes, szövetkezete, mely folyton a halál rémes furciától üldözött, mégis a Mester szavai után indult és megalapította a kereszténység hitét; ez nem pusztult el és a kereszténységé ma a világ!

Még egy példa. Az államóriások közepette áll közel egy évezred óta egy aránylag kicsiny nemzet. Sokszor zúdult ellene a végpusztulás fenyegető viharja, szövetkeztek ellene hatalmas ellenségek, kik az erősebb jogánál fogva magukba akarták olvasztani az érdemén felül kicsinyelt, gyenge idegent: reá támadtak a végre le is győzték, leverték a eltemették rideg, sötét sírba.

És feltámadunk! Mert „ész erő és oly szent akarat” nem veszhetett, nem enyészhetett el örökre. A kis nemzet feltámadt halottaiból, él, halad, virágzik és ha fiaiban megmarad a nem kérkedő, de buzgó és tettekben nyilvánuló hazaszeretet: úgy élni, haladni és virágozni fog örökké.

De csak az marad fenn, az nem enyészik el a halál leplét borítják reá, csak az támad fel, ami jó s ennek alapján megérdemli a feltámadást. S nekünk, kiknek a jövő rejtélyes fénytől fellebbenteni nem adatott, kik nem tudjuk, nem e kisért valamikor ismét közzülni az enyészett és a halál; nekünk minden akaratunkkal, minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy a feltámadás alapját el ne vesszük.

Aki megteszi kötelességét a haza, az emberiség és önmaga iránt, az nyugodt kebelrel várhatja a jövő fejleményeit. És ha sötét napok jönnek, ha út a nehéz óra: szíve nem fog össze tacsarodni a halál gondolatánál. Tudni, érezni fogja:

feltámadunk!

Városi közgyűlés.

Nagy Kanizsa város képviselő testülete, márczius hó 31-én d. u. 3 órakor tartotta évnagygyűlés rendező közgyűlést a város háza nagytermében. A képviselő-testületi tagok részéről a közgyűlés iránt elég nagy volt az érdeklődés, úgyhogy szólnál többen voltak jelen. — A tárgysorozat ezuttal meglehetősen nagy volt, — 14 pontból állott s ezek között néhány olyan mely méltán nevezhető nagyobb fontosságúnak. Így az állatorvos-választás, a felsőbb leányiskola megszervezése iránt való intézkedés, a kir. adófelügyelőségnek Nagy-Kanizsára leendő áthelyezése iránti teendő lépések, uj iskolák építése, parkozás stb. A közgyűlés egyébiránt egész csendben folyt le; a tanács elterjesztéseit többnyire megjegyzés nélkül fogadták el, csak egy pontnál, a főgymnasium északi része előtt levő tér befasztásának kérdésénél, támadt hosszabb, élénk eszmecsere.

Részletes tudósításunk a közgyűlésről a következő:

Elnöklő polgármester d. u. 3 órakor megajtván a közgyűlést, mint a tárgysorozat első pontja, felolvasásra kerül a legtöbb adót fizetők névsorának összeállítására kiküldött bizottság jelentése, melyet a közgyűlés megjegyzés nélkül tudomásul vett.

A tárgysorozat második pontja. Az övezetében levő városi állatorvosi állás betöltése.

Babochay György polgármester jelenté, hogy az állomás betöltésére hat pályázó nyújtotta be felzserelt folyamodványát. E hat pályázó a következő: 1) Brüll Lipót alsó-lendvai járási állatorvos. 2) Maar Nándor okl. állatorvos, nagy-kanizsai lakos. 3) Lange Kelemen okl. állatorvos, lakik Nagy-Kanizsán. 4) Pitz Albert okl. állatorvos és gazdász Keszthelyen. 5) Török Gaspár vas megyei aszt. góthárdi kerületi okl. állatorvos és 6) Bakacs Flórián okl. állatorvos.

Lengyel Lajos főjegyző felolvasa a folyamodványokhoz csatolt mellékleteket. —

Polgármester előadja, hogy a városi hivatalnok megválasztására törvény értelmében szükséges, hogy legalább 10 ajánlója legyen. Ilyen aspirans azonban csak három van: Maar, Lange és Pitz; azazvali tehát csak valamelyikre e három közül lehet.

Simon Gábor képviselő tag felszólal és Pitz Albertet kezdi a közgyűlésnek megválasztására ajánlani. Polgármester félbeszakítja, miután csak egyszerű szavazatok van helye.

A szavazatok összegyűjtésével Knauze Boldizsár, Ebenspanger Leo és Németh Ignéz urak biztárság, sőt a szavazás tartamán az ülés felfüggesztül.

Egy negyedóra letelte után kihirdetetik az eredmény: Beadott összesen 100 szavazat, ebből kapott Maar Nándor 70-et, Pitz Albert 30-at és Lange Kelemen 2-ot. Maar Nándort tehát abszolút többséggel városi állatorvosá választották.

Következett mint harmadik pont, a m. kir. belügyminiszterium 272-ül. sz. rendelet értelmében módosított lakbérleti szabályok, illetve a módosított szakaszok tárgyalása.

A felterjesztett szabályok három §-ának a 6-iknak, 10-iknek és 20-iknak módosítását kívánta a miniszterium. A tanács módosításokat eszközölve, a közgyűlés ezeket megjegyzés nélkül elfogadta.

Negyedik pont: Az 1884. évi decz. 31-én tartott közgyűlés III. határozatával elrendelt városi színházi bizottság három tagjának megválasztása. Elnöklő polgármester ajánlataira a közgyűlés az alandó színház létesítésének ügyében eljáró bizottság tagjaivá Eperjessy Sándor, Ebenspanger Lipót és Pihál Ferencz urakat választja meg egyhangulag.

Tárgyalásra kerül ezután a tárgysorozat ötödik pontja: A felsőbb állami leányiskola tárgyában kelt közoktatásügyi miniszteri leiratról az 1884. évi deczember 30-iki közgyűlési határozat értelmében adott pénzügyi bizottsági véleményes jelentés és tanácsi javaslat.

A közokt. miniszterium ugyanis tudva-levőleg leiratában azt tudatta a városal, hogy hajlandó lenne, itt állami felsőbb leány-

TÁRGZA.

Miért halovány...

— Helye. —

Miért halovány a róza szirma, Oh mondó, szívem, miért? MIM! vált olyanra a kék ibolya. Mint néma gyász kit ért?

Miért zokog bánatos keszervevel A dalló paszirta; Viráknak felette oh mért térdel el A sírnak illata?

A napengár, mondó, mért oly hideg. Oly fagyos, remekes; Mitől lett a szép föld is pusztá, rideg. Akár a temető?

Miért vágyok én is bős, beteg? Édes labám, hozzáj! Oh mondó te, kit végtelenül szeretek: Hűtlan miért levél?

A JOGGYŰRŰ SZER A MÁSIK ÚJON.

— A „Zala” szerkesztője. —

Holnapra volt kitűzve az eljegyzés napja s Darázs Pál ur a legboldogabb vőlegény-jelöltnek képezte magát nagy Magyarországon. Hogy is ne? Az a lány olyan ügy-

lendő kedves és bájos, olyan csokolnyaló pajkos és vidám. Egy angyal, aki hamis s egy daemon, aki szeret, — soha igazóbb valami!

Darázs Pál urat egészen kiforgatta hétköznapiaságából a leendő menyasszonya jövedve. Ahny józsi ostobaságot szeszadart egyébkor nagyon is a szótalanásban gyönyörködő azaja, hogy egész öröm volt hallgatni — Ha valaki látta volna őt a kebelbarátjai közül, hát megjelölte volna neki, hogy őt meg ma valami érte. Pedig hát olyan természetesen valami az, hogy az ember vőlegény korában jobban örül mint egyébkor.

Lerajzolja szaxiféle váriációban, tarkánál tarkább színekkel, azt a rövid kis idő-köt, amely a jeggyűrű-váltástól a „heltomiglanig” terjed. És az emberi élet Eldorádoja! A ki nem hiszi, az kóstolja meg. Majd meg a mérsékelt költészetből valogát ki édes-csupos karikatúrákat, a melyekkel a leendő menyasszonya állig gyűzi betelni, bárha arca az ellenkezőt mutatja is.

Mert hát tudni kell, hogy Malvin nagy művés. Hízen természetesen nem nagy dicsőség lenni!

Darázs Pál ur, midőn már azok a józsi ostoba szavak eléggé fölvilágyították az idegi, bátorságot veti magának a hadműveleteket átinni a tettek mezejére is, és elköveti ott is egy rakás ostobaságot, de a szíve igen jól ismert mint neki, mint a Malvinnak is.

Ennek a rakás ostobaságnak a kezdete pedig az volt, hogy egyszer csak minden előleges bevezetés nélkül elkápi a leendő menyasszonya kitényének a csöcskét és azt olyan hővél tapasztja az ajkai-

hoz, min’ valami éhes diákyerek a lekváros kenyéret.

A folytatása az, hogy oda ül az újdómat új lelete nadrágjának a térdét ahhoz a kemény földhöz, mint a veszkölő hinduszokta Juggernaut isten arany szobra előtt és megcsokolja azt a fekete birkabőrt azon az izi-pici valamin, a mit száraz kontinensén a második teyhatalomnak tartanak.

A vége pedig az, hogy elővesz a zsebéből egy kis fekete hársnyitkót és abból egy kicsike aranykarikát, a melynek nem az értéke, de a jelentéme nagy; mert úgy hívják, hogy — jeggyűrű. Azt azután ruházza annak az egy hajlason nőtt őt rózsabimbónak az egyikére, hogy ugyan jól áll-e ott? Furcsa kíváncsiság az eljegyzést megelőző napon egy Darázs Páltól! Ha mégis leány volna!

Hanem azért az mind igen józsi ostobaság.

Malvin nevet is neki nagyokat, a végén meg hogy érdekesebb legyen, hát el is pírul, — a mivel aztán még jobban elhájoja a vőlegény-jelölt urat. — De mikor olyan különös portéka is az a jeggyűrű. A kinek először az ujára kerül, lehetetlen, hogy el ne gondolkozzék fölötte....

Malvin csak nézi, csak nézi. Egyszer aztán levelei onnan és ruházza a másik ujára, a mint aki megvan győződve arról, hogy a neki pompás öbete volt, mosolyogva fordul Darázs Pál urhoz:

— Nézd Pál! majd ha te meghalsz és én másodszor is menyasszony leszek, vajjon jól áll-e majd ezen a másik ujamon is. Darázs Pál ur két szemében az a mosolygó, székelő villám erre a szóra tele

utján hirtelen megáll, de a másik pillanatban már ismét tovább pattan, s csupán a szívgyűlölet mennek át a világozól az izeszó sötéte.

— Ah, mily angyali lelke van magának, szép Malvin, hogy rézesített abban a gyönyörben, a melybe szívessége nélkül csak a másvilági hatalmak engedelmével lehetett volna bepillantanom; — azt a szája mondta.

A szíve pedig azt nyögte: Kigyó! — Milyen kár, hogy a szívet is nem lehet ép úgy udvariasragra tanítani, mint a nyelvet!

Darázs Pál urnak rögtön eszébe jutott valami sürgős tennivalója otthon.

Malvin oda tartotta a kesze után a száját is Pál ur ajkai elé, de az a nagy szívségben elfeledte megcsokolni; a mire a Malvin azt a megjegyzést tette magában, hogy nagyon egy kedves fu ez a Pál, csak-hogy néha szörnyű feledékeny!

Darázs Pál urnak pedig az volt a sürgős dolga otthon, hogy néhány szót írt a névjegyre, a forgópisztolyát meg telerakta golyóval, azután elment a Malvin ablaka alá és ott keresztül lökte a szívet.

Könnyű volt neki, mert elég bolond esze volt hozzá.

A névjegyre, melyet ott találtak a zsebében, ez állt írva:

„A jeggyűrűt ezen a másik ujjon. Mikor a Malvin férjhez ment, a vőlegénye meg nem foghatta, hogy a jeggyűrűjét miért azon a másik ujjon viseli, mikor az nem arra való; később pedig azt mondta rá: — női kárpok.

Hédey István.

iskolát felállítani, ha ehhez a város is meg-
felelő hozzájárulást költözik.

A közgyűlés előtti lefolyásra került
pénzügyi bizottsági jelentés azt mondja:
soha a város összes bevételeinek 40%-át
iskolai célokra fordítja, noha amennyi is
igen magas a községi pótdó: a város
épen iskolai célok kedvéért utolsó időben
tetemesebb adósságokat is csinált, mégis
tekintve a nagy kulturális és nemzeti
miszériát, melyet a felsőbb leányiskola
teljesíteni hivatva van: azt indítványozza,
hogy a minisztériumhoz intézendő felirathoz
mondja ki a város, hogy a felsőbb leány-
iskola céljaira ingyen átengedi a város kö-
zépén levő és ezért nagy értéket képviselő
régii kórház- és kápolna-telek; valamint
ezek anyagát; továbbá az iskola helyiségei-
nek fűtésére évenként 60 köbméter tüzfát
ajánl fel.

A városi tanács véleménye a pénzügyi
bizottságtól előtérbe az javasolja, hogy ne
a kórház-telek, melyek e célra nagyon is
értékesek volna, hanem más telek és ezen
felül 100,000 drb. teglát ajánljon fel a város
a felsőbb leányiskola építésére.

A közgyűlés a tanács javaslatát fo-
gadja el.

Hatodik pont: A régi kórház nyil-
vános árverésen eladása, illetve kikiál-
tási becsárának leszállítása.

Az árverés 14,500 frt kikiáltási becsár
mellől két ízben sikertelen maradt. A
tanács tehát felkéri a közgyűlést, halalmazza
fel arra, hogy az új árverésen hasonló aján-
latot elfogadjon, leintartva persze a köz-
gyűlés utólagos jóváhagyását. — Elfogadják.

Következik a tárgysorozat hetedik
pontja: a szt. Ferenczrendi zárdá fő-
nöknek kérényve a földadóval terhelt lelkészi
ingatlanoknak községi adó alól
való felmentése, illetve a már fizet-
ett összegek visszatérítése tár-
gyában.

A tanács adóosztálya e kérény vissza-
utasítását javasolja, mert az illető ingatlanok
a szeszlet magánvagyonát képezvén, nem
olyan természetűek, hogy községi pótdó
tárgyát ne képeznek.

A közgyűlés a javaslat értelmében ha-
tározván, a kérényt visszautasítja.

Nyolczadik pontja a tárgysorozatnak:
Ujváros Zsigmond volt v. tiszti
ügyész felfolyamodványa a v. pénz-
tár terhére megállapítani kért peres költség
megtagadása tárgyában hozott 3553.184. sz.
tanács végzés ellen.

A képviselőtestület a tanács javaslata
értelmében ezt a kérényt is elutasítja, mert
felfolyamodóknak, mint tiszti ügyészeknek a
fáradsága díjjal ugyis megvolt a városról
a fizetés.

A tárgysorozat kilencedik pontját
föld- és lakberleti szerződések, ugy
a Meskó-féle telek eladása tárgyában tett
előterjesztések képezik. — Ezeket a köz-
gyűlés megjegyzés nélkül jóváhagyta.

Tizedik pont: A városi pénzügyi bi-
zottság véleményezése alapján a városi ta-
nács jelentése a m. kir. adófelügyelő-
ségnek Nagy-Kanizsán leendő elhe-
lyezése esetén adandó kedvezmé-
nyek tárgyában.

Elnök polgármester előadja, hogy a
megyei adófelügyelő megkereste a városi
tanácsot, hogy arra az esetre ha a 40 hiva-
talnokból álló személyzelettel ellátott adófel-
ügyelőiséget Z.-Egeresgről Nagy-Kanizsára
helyeznék át, a város mi kedvezményben
részesltené?

Tekintve azokat a nagy előnyöket,
melyekkel az adófelügyelőiség ide áthelyezése
a városra nézve járna, a pénzügyi bizottság
beható indokolás után azt javasolja, hogy a
város ajánljon fel az adófelügyelőiség hiva-
talan helyiségeit a városi bérház második
emeletén nyolcz szobát ingyen. — A tanács
ugyanazt javasolja, csak azzal a módosítá-
sal, hogy ezeket a hivatalos helyiségeket
egyelőre csak hat évre adják oda. — A
közgyűlés a tanács véleményéhez járul.

Következik a tárgysorozat tizenegyedik
pontja: A Tolsky- és magyar utcai
népiskolák felépítése tárgyában való
előterjesztés.

Polgármester előadja, hogy a város
előző évi évenkénti költségvetés felvételénél
6000—1000 frt most már 6040 frtot tesz ki,
az építésre mindkét helyen mulhatlan szük-
ség van. A tanács azt javasolja, hogy a
Tolsky-utcai és magyar utcai iskolák

ellátott iskolák építésének még pedig nem
egy, hogy emelet legyen rá építhető, mert
erre nincs szükség, tanítói lakás sem kell
melleje. Hasonló módon a magyar-utcai
is. Így a meglevő 6000 frt hoz 4000 frtot kell
költségen venni, s ez az évi 1000 frttal tör-
leszthető.

Plihal Ferencz tekintettel különösen
a magyar-utcai iskola szánalmas állapotára,
az építést még az idén kívánja fogantat-
sítani.

Eperjessy Sandor ugy gazdasági,
mint paedagogiai szempontból kívánatosnak
tartja, hogy tanítói lakás is legyen az
épületben.

A polgármester viszoni ugy paed-
agogiai, mint gazdasági szempontból a tanítói
lakás ellen nyilatkozik.

A közgyűlés a tanács javaslatát fo-
gadja el.

Tizenkettedik pont: A pénzügyi birot-
ság indítványa a főgymnasium előtti
tér északi részének befásítását
illetőleg.

Erre nézve a p. ü. bizottságban Eper-
jessy Sandor azt az indítványt lette, hogy
addig míg a város a közkiváncságnak meg-
felelő rendes sétateret kap, lassítsák be a
gymnasiumi épület északi részén levő teret,
mely összekapcsolatván a már parkirozott
nyugati részszel, addig is helyettesítse a
sétateret. A pénzügyi bizottság ezt az indit-
ványt a magáévé tevéen, azt javasolja, hogy
a befásítás még az idei tavasz folyamán
fogantatassék s erre nézve 300 frtnyi
póthitelét kér felvenni.

E javaslat előterjesztése után Hencz
Antal képviselő-testületi tag emelt szót, azt
kivánva, hogy a befásítás ne apró cserjékkel,
hanem magas fákkal történjék; ez szebb is,
olcsóbb is, mert 100 fa is csak 100 frtba
kerül; e mellett kerítésre sincs szükség és
az ilyen lasor igen kellemes és díszes sétahely.

Polgármester ezt izlés dolgának
tartja. Ugy fogják a dolgot intézni, hogy
magas fak is, szabad terek is legyenek a
létesítendő parkban.

Hencz a soproni fasort ajánlja mintául.

Plihal Ferencz helyesli a polgár-
mester nézetét, csak azt kívánja még, hogy a
kerítés ne legyen olyan szemsértő, mint a
jelenlegi; készítsék azt egy kis szépsézetű
izléssel.

Kovács Béla is ezen a nézetben van;
legyen csinos kerítés, ha 100 frttal többé
kerül is.

Hencz egyáltalán nem tartja szükse-
gesnek a kerítést; akkor a járdát is be-
kellene keríteni.

Kovács Béla utal a főváros példájára,
a hol pedig nem hajják a marhát az utcán
végig; a sétateret mégis be vannak kerítve.
A pajkos gyermekek elől is meg kell védeni
az ültetvényeket.

Polgármester megjegyzi, hogy a
keresztülvitelnél gondot fognak fordítani
minden helyes kiváncságra. Kerítésnek még
leghelyesebb lesz a csinos léczkerítés. Erre
nézve szayazzák meg a költséget.

A közgyűlés a polgármester indítványa
értelmében határoz.

A tárgysorozat tizenharmadik pontja:
Tamásy Béla kir. törvényszéki elnöknek
a v. képviselői állásáról lemondása.

A közgyűlés tudomásul veszi a lemon-
dást és az első póttag behívását rendeli el.

Utolsó, tizenegyedik. pont: Előterjesztés
a közmunka- és közlekedési minisztériumnak
a tapoleza-nagy-kanizsai és pécs-
varasdi állami utaknak folytatáságon
kongó teglát leendő kiépítése és gondozá-
sára tárgyában érkezett miniszteri rendeletére.

Polgármester előadja az ügyel-
ményeit és tanács javaslatát, mely szerint
a minisztérium felkérendő, hogy a megsza-
kított munkálatokat az előbbi irányban és
módon folytattassa.

A tanács véleményét a közgyűlés el-
fogadja.

Ezzel a tárgysorozat ki lévén merite,
polgármester ur letéti Maár Nándor ujon-
nan megválasztott v. állatorvossal a hiva-
talan esküt, ezután pedig a közgyűlést
berekenti.

A kanizsai fürdő

Az e cím alatt lapunk legutóbbi szá-
mában közölt cikkre vonatkozólag a követ-
kező sorokat vetjük:

Tekintetes szerkesztő ur!
Olvastam a „Zala”-ban egy cikket a
kanizsai fürdőről, mely azon igérettel vég-

ződik, hogy a szerkesztőség jövőben sem
fog tartózkodni a közvéleményből kilózó
nézetének nyilvánosítására.

Ezen közvéleményhez ohajjának ré-
széről egy véleménynyel járulni, azon csi-
ból, hogy a mostani vasárnapi véleményi köz-
véleménynek lennünk: tisztázzuk az eszméket
és visszaemlékezzünk a mult időkben elkövetett
tévedésekre: azokból vonjunk tanulságot a
jövőben követendő eljárásra.

Ön senkit sem akar okozni a fürdő
nyomorúságos állapota miatt; reá fogja a
viszonyokra, hogy azok hibásak: örül hogy
egy 100 frtos részvényért kap egy 80 kr.
értékű fürdőt és dícséretre érdemesíti a
részvény-társaságot.

En a mostani véleményben vagyok; nem a
viszonyok hibásak, hanem a részvény tár-
sulat követett el olyan hibákat, melyek most
megbeszéljük magukat. Ezen hibákat nem
szabad palástolni és a kedvezőtlen viszo-
nyokra harítani, hanem ki kell mondani, be-
 kell ismerni és jövőben elkerülni.

En is voltam kezdetben részvényes, sőt
választmányi tag is — 300 frton vett 4
részvényt emeladtam darabonként 5 frtért
most már tehát nem vagyok érdekelt fél —
de jól emlékszem a fürdő létrejöttének szo-
moru történetére mely a nagy Krach előtti
szédelgős időszakban játszódott le. Egy köz-
gyűlésen nyíltan és lehangon hirdették a
vállalat vezetői, hogy itt nem kell gaz-
dálkodni: ok osztalékra nem számíthatnak,
csak a fürdő legyen elég, na, egyszerű,
bécái divatu. Nohát most nincs osztalék és
5,000 frt beruházott összeg áraban a fürdő
is elég szegényes és kényelmetlen. A ki nem
gazdálkodik, az pazarol — ezt meg a bibliá-
ból tanultam.

Mennyit emlegettem én a választmányi
és közgyűléseken a győri és gráci gőzfür-
dőket, melyekben gőzép nélkül egy üstben
forralják a vizet, mennyit küzdöttem a 8
lóerjű gőzép ellen, melyhez egy 1000 frt.
fizetésű olajvezeték gépész volna szükséges;
mennyit beszéltem a női gőzfürdő telesleges
vitáról! Mindig leszavaztak egyhangulag:
és készült minden, ami telesleges és kény-
elmetlen, nagy előcsarnok, légvonatos
folyosók: gőzfűtés, gőz ruhamosó konyha,
gépészlakás, park, ugrókút, tojásdad alakú
hidegvizfürdő, tartalek vizgyűjtő stb.

A kik nem akartak gazdálkodni, nem
kivántak osztalékot, elérték céljokat fénye-
sen — most már az alapító is veszélyez-
tetve van és a legszükségesebb javításokra
sincs pénz; — innen-onnan nemcsak osztalék
nem lesz, hanem fürdő sem.

Tanulság és szomorú eredményből, hogy
máskor tessék a részvényes uraknak, mikor
valami vállalatba kezdenek, a józan taka-
rékosság elvét becsületben tartani és ha
nem kell nekik osztalék — a mit ugyan
bajds elhinni — ezt legalább ne hirdessék
lehangon; sokkal szebb dolog a nyere-
éget szép eszedesen jótékony célokra ado-
mányozni, mint arról előre lenbészézőleg le-
mondani és utólag azután megbánni a korai
bőkezűséget.

A női gőzfürdőnek vizgyógyintézeté
leendő átalakítása iránt pedig az a vélemé-
nyem, hogy sokkal célszerűbb lesz: azt
másod osztályú olcsó gőzfürdővé tenni —
egy talán jövedelmez még valamit, vagy
legalább jótékony hatású lesz az alsóbb
néposztály egészségi állapotára.

Jelen soraim közzétételét kérve és a
sokaknak nem tetsző leplezetlen igazmon-
dásért minden odiumot magam vállala
maradok stb.

HENCZ ANTAL.

Eddig Hencz ur levele. Részünkről
csak kevés megjegyezni valót találunk e
sorokhoz. A „Zala” legutóbbi számában a
fürdőről megjelent cikkben abszolúte nem
foglalkoztunk a fürdő gépészével; elkésett
és kárba vesztett munkának tartjuk, most fe-
szegetni azokat a hibákat, amiket akkor
elkövettek. Most a tényleges állapottal állunk
szemben, ezzel kell számolnunk, ezen kell
segítenünk. Már pedig recriminációkkal
egy cseppet sem lendítünk az ügyön. Hogy
a multban, a fürdő megalapításakor, a rész-
vény-társulat részéről történtek túlkölteke-
zések és egyéb hibák, ezt nem vonjuk ta-
gadásba s ezt — ughiszzuk — nem ta-
gadják a részvényesek sem, kik azonban
most már kesereden okultak s a jövőben
hibetelég ok is mások is elővigyázóbbak lesznek
ilyen dolgokban. De az elmúlt eső ellen
hiába ajánlanánk nekik most köpönyeget.
Most tisztán a jelenlegi állapotról van szó.
És elvégre is, Hencz ur nyílt leveleiben egy
szó sincsen, amely a részvény-társaság és
a fürdő jelenlegi állapotáról mondott
véleményünket cáfolná, sem olyan nincs
benné, ami az állapot minőségéből vont
konzekvenciáinknak helytelen voltát bizo-
nyítaná. Bátoran leintarhatunk tehát mindent,
ami a fő döröl és a részvény-társaságról
mondunk. — Ami pedig a levél végén
említett dolgot, a vizgyógyintézetnek fele-
leges voltát és e helyett a női gőzfürdőnek
olcsóbb aron a szegényebb sorsuak számára
való berendezését illeti, e tekintetben sem
látjuk be, miért ohajunk el től, amit csak

nyugán a közvélemény nevében ohajítottunk
és ohajunk most is. A hidegvizgyógyinté-
zet létesítését örömmel, jóga örömmel fo-
gadná a közönség; a szegényebb sorsuak
fürdését illetőleg pedig ugy tudjuk, hogy
azok pénzért egy sem igen szoktak nálunk
fürödni, hanem, ha már nagy szükségét ér-
zik a fürdésnek, hát ezen is lehetne épen
segíteni olyformán, hogy a hét egy napján —
ép a szegényebbekre való tekintettel — felé-
vel olcsóbb volna a fürdő, valamint hogy
azt is helyeselnénk, sőt a részvény-társaságra
illetve a bérőre nézve is véleményünk szor-
int hasznossal járna, ha a fürdő árát 80
król 60—50 kr-ra szállítanák le. Egyelőre
külömben — mint mondtuk — bevárjuk a
közgyűlés eredményét.

Különfélék.

— A huzvét. alkalmából lapunk t.
olvasóinak és munkatársainak boldog ünne-
peket kívánunk.

— Fényes bankett tartott szob-
baton este Székesfehérvárott a „Magyar
Király”-ban Tamásy Béla trvszéki elnök
tisztelőre. Jelen voltak a helyi és megyei
bírói és ügyvédi karból vagy 60-an. A hi-
vatalos toasztokat Fittler Béla és Bogyay
Gyula urak mondták a törv. elnökre, az
első az ügyvédi, — a második a bírói kar
nevében. Ezekre nyomban választott az el-
nök, poharát a bírói és ügyvédi kar közti
jó egyetértésre emelén. Az elnök még az
ügyvédjelökre is mondott felkötésztöt.
Volt még egy jó csomó toaszt, melyek kö-
szül Szűcs Miklósné, Boross Mihályé és
Udvardy Ferenczné emelendő ki. Az ünne-
pelt elnök egy jogászúró eszméjét is fel-
vetette, melyből, hogy mi lesz, majd el-
vállik. A kedélyes vigalom reggel ért véget.

— A polgári egylet építkezésére
kibocsátott részvényekre — mint halljuk
— folyton a legszebb eredménnyel folya-
matban van az aláírás. A városunkra nézve
joggal közérdekűnek mondható célra ed-
dig mintegy 5000 forintot jegyeztek a rész-
vényekre. Így már bátrán tekinthet a jövő
elő az egylet s reményelhető, hogy magát
az építést is már a legrövidebb idő mulva
tényleg megkezdik.

— Gyászhir. Öszinte részvétellel ve-
szünk tudomást özv. Tivólti Ferenczné,
szül. Hérics Jozefának, a soproni törvény-
széki elnök nővérenek, elhunytáról, melyet
a következő gyászjelentés tudat velünk:
Hérics Antal csalnafi plebános, szentszéki
elnök, Dr. jaaki Hérics Tóth János sorroni
kir. törvényszéki elnök és neje jaaki Tóth
Mária, valamint gyermekeik Lajos, Jenő és
Jolán; egyházasszükké Dervarics János és
neje Tivólti Vilma, ugyszintén ezek gyerme-
kei Málvin, Győző, Irma és Gizella megtört
szízzel jelentik lelejtethetlen testvérük, nagy-
nénjük, illetve rokonuknak Özv. Tivólti Fe-
renczné szül.: Hérics Jozsephának élte 63-ik
évében márczius hó 30-án esti 10 órakor
vizkór következtében történt gyászos elhuny-
tát. Béke hainvaira!

— A szalonkavadászat az idei
tavasszal vidékünkön mindenütt igen há-
lás volt. Az eredmény, ha nem mondható
is fényesnek, de mindenesetre olyan, amilyen
a tavaszi idényben vidékünkön már rég
nem volt. A kanizsai vadásztársulat terü-
letén, esett 26 darab, Gyurgyánczon 7,
Gelsen a plebános és Petrich Lajos terü-
letén 10; Alsó-Lendváról pedig azt a tu-
dósítást veszszük, hogy ott már ember-
emlékezet óta nem volt annyi szalonka,
mint az idén. A szalonka-számon különben
is nagyon korán, márcz. 8-án kezdődött az
idén s midőn a vadászok a mult hónap
utolsó harmadában azt hitték hogy már
végkép elköltöztek, akkor lett meg csak a
főssáon.

— A nagy-kanizsai kindene-
velő-egyesületnek i. évi márczius 28-án
tartott választmányi ülésében elhatároz-
tatott, hogy az évi rendes közgyűlés ápril.
26-én tartatik meg, melynek tárgysorozatá
később tétetik közé. A magyarországi
ovoda, illetve gyermekmenhely iránti épít-
kezés fogantatásáa az igazgatóra bi-
zottság több szakértőnek a terv alapos meg-
beszélésére való felhívása mellett. Az egy-
sület 10 éves fennállásának ünnepélye a
szokásos záróünnepély alkalmával tartatik
meg július végén, vagy augusztus elején
Sailer Karolina, Miltenberger
Sándorné, Hobinka Vilmosné, Hirsch
Erzsébet, Wilde Teréz urnök; Mándák
Gy. Sándor, Schiffer Kálmán, Fiedler
Gyula, Tretter Mihály urak rendes ta-
gokul vétettek fel.

— Elővezényléses esekés uralko-
dik helyben a kanizsai. Eltekintve

lyánál a pacsai és pacsatúti közeg előjárásánál megtekinthetők.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

N.-Kanizsán 1884. évi október hó 10-ik napján. 326 1—1.

4871/1kv. 884.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A nagy-kanizsa kir. tszék telekkönyv-osztálya részéről közhírré tétetik, hogy a m. k. kincstár végrehajtható Tausz Antal végrehajtást szenvedő becsehelyi lakos elleni 294 frt 95 kr. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a becsehelyi 448. sz. tjkvben Tausz Antal tulajdonául + 761, hrsz. a felvett váltásig köteles 424 frtra, — + 773 hrszám alatt felvett váltásig köteles 403 frtra becsült ingatlanok

1885. ápril 11. napján d. e. 10 órákor

Becsehely község házában megtartandó nyilvános árverésen eladati fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a nagy-kanizsai kir. tszék tkvi osztá-

lyánál a Becsehely község előjárásánál megtekinthetők.

Kir. törvényszék mint tkvi hatóság N.-Kanizsán 1884. évi november hó 28-án. 327 1—1.

5716/1kv. 1884.

ARVERÉSI HIRDETMÉNY.

A csáktornyai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság által közhírré tétetik, hogy Zalamegye összesített árvtára végrehajtható Vidovics János terkanoveczy lakos végrehajtást szenvedett elleni 173 frt 90 kr. tőke s ennek járuléka iránti végrehajtási ügyében az V-ik hegykerületi 305. sz. tjkvben Vidovits Ilona, Magdolna, Teréz, Márton tulajdonául $\frac{1}{2}$ részben, Vidovits János tulajdonául $\frac{1}{2}$ részben felvett A + 1—8 sorsz. a felvett ingatlanokból $\frac{1}{2}$ részben Vidovits János tulajdonául felvett A + 961. hrsz. 807 frtra becsült udvar gyümölcsös, szántóföld, rét, erdő és szőlő, + 989 hrsz. a. 21 frtra becsült erdő, + 1012 hrsz. 42 frtra becsült erdő, + 1042 hrsz. 172 frtra becsült szántóföld, + 967 hrsz. 40 frtra becsült szántóföld, + 596 hrsz. 17 frtra becsült szántóföld, + 911. hrsz. 17 frtra becsült erdő, + 919 hrsz. 204 frtra becsült rét és szőlő

1885. ápril 10-én d. e. 10 órákor

az V-ik hegykerület közeg házában megtartandó nyilvános árverésen eladati fognak.

Kikiáltási árak a fennebb kitett becsárak melyeken alul az árverésre kitűzött birtokok el fognak külön-külön adati.

Az árverezni kívánók tartoznak a fenti becsárak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezébe letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. bíróság tkvi osztályánál s az V-ik hegykerület közeg előjárásánál megtekinthetők.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság Csáktornya 1884. évi november hó 11-ik napján. 325 1—1.

H. Hartleben's Verlag in Wien.

AFRIKA
Der dunkle Erdtheil
Sichte unsterblich

Mit 300 Illustrationen in Holzschnitt und vielen Karten.

En beceben árul PH. VISCHEL'S Buchhandlung in Sz.-Kanizsa s. Csakabvár 305 6—6

H. Hartleben's Verlag in Wien.

Raktár Nagy-Kanizsán Weiss testvéreknél

KRONDORFI
Savanyú-Kút
STEFANIA
Koronaherczegnő forrás.

Trieszt 1882 arany érem.

Szénsavdús természetes alkalikus savanyúvíz, egyszersmind gyógyvíz a légzőszervek, gyomor és hólyag bántalmán ellen. A krondorfi víz legelső szakértelműek ítélete szerint első helyet foglal el az ausztriai alkalikus savanyúvizek közt.

Kutvállalat Kronдорfban Karlsbad mellett.

Raktár Nagy-Kanizsán Weiss testvéreknél továbbá a legtöbb fűszerkereskedésben vendéglőben stb. 298 7—20.

Vétele és eladása

mindennemű állami járadékok, földterhelmentesítési kötvények, záloglevelek, elsőbbségi kötvények, részvények, sorsjegyek stb. és valutáknak napi árfolyam szerint igérvények minden kuzsához. Töredék megadások pontosan és diszkrétio mellett eszközöltetnek. Megbízható információk ingyen és készséggel.

„Fortuna” bank- és váltóüzlet
Herzfelder Ignác és Társa
Budapest, (Harris bazar) városháztér 9. sz.
Telefon-összeköttetés. 329 1—10.

Svájezi csokoládék
és CACAO

Amedeo Kohler & Fils gyárából
alapítva 1830-ban
1-20 rangú érmékkel fűggynek Auszriában
L. H. Bernasconi vállalat
Svájezi csokoládék és CACAO

KOVALD PÉTER
VIII. Bodzafa-utca 18. sz.

Vegyészeti tisztító-intézet

mindennemű női, úri és gyermeköltönyök számára, bármily disztingált is, egyenruhák, crépe, chawleok, bál-bélepek és prém garnitúrák, szőnyegek és butor-szővetek, asztal és ágy-terítők stb. Függetlenül gondosan tisztítatnak, minden divatos szinre megfestetnek és kívánatra tűzmentesítetnek. Bárony és peluche nyomtatása a legjobb mintákban.

F E S T É S E

minden selyem, gyapjú és pamut-szővetnek, mint ruha, köpenyek, butorszővetek, damasz pluche stb. Különlegesség. Még oly szinehagyott úri-ruhák, felöltők stb. felújításul eredeti szinre tartósan megfestetnek.

Törökveesen szolid kiszolgálás és jutányos ár. 317 4—5
Vidéki megrendelések utánvétel mellett pontosan teljesítetnek.

Orvosi bizonylatok

„MARGIT”
GYÓGYFORRÁSRÓL.

Előnye tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkotásának szerencsés összetétele, kevés szabad szénsav, de gazdag, félig kötött szénsav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásának találtam a légutak és gyomor nyálkahártyáinak hurutos bántalmánál. A Seltersi, Giesshübl, Vichy stb. vizektől különböző csekélyebb szabad szénsav tartalmánál fogva, s azért a vérzések lehetőségénél, vagy a hol a vérkeringési szervek izgatásait kell tartani, a szénsavanyú dúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igazgatója. Kiválóan jó hatásának bizonyult a légző-, emésztő- és vizeletszervek hurutos bántalmánál, oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatú más ásványvíz kórházunkban alig rendeltek. — csekély szabad szénsav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübl-, Gleichenbergi-vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navratil Imre egyetemi tanár. Torok-, gége-, légző- és bőrbetegségekben igen jó, kiváló hatást pedig akkor gyakorolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomorba, volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdő-, gyomor, vishólyag idült hurutját szilárdan osztalja, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübl. Előnye, hogy a betegnek élvezettel iszák, s hogy sem bevéve, sem beételezve, a fejben vagy fűdőben nem okoz semmi vértörődést.

Dr. Kétyl Károly egyetemi tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmánál jó eredményt nyújt alkalmaztam Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübl vizek fölött kisebb szénsav tartalmánál fogva előnyvel bír.

Dr. Barbás József Rókus kórházi főorvos. Légző-, emésztő- és vizelet-szervek hurutos bántalmánál bátran, versenyen a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyet. tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásában teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübl- és Vichy-vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ismét fogva ajánlható a légző- és emésztő-szervek kór állapotánál.

Ex idő szerinti Európa legelső és leglátogatottabb tífóbetegség klimatikum eredmények alapján, melyeket én gyógyintézetemben „Margit”-forrás gyógyvíz alkalmazása által a légutak idült hurutos bántalmánál tapasztaltam, hivatalos érzem magamat ezen betegem által kedvesen ajánlott, és jól tűrt gyógyvizet a legelőnyösebbnek ajánlani.

Görbersdorf, 1879. március 18-án. Dr. Rémpier Fodor.

Borral használva a legegészségesebb és legkellemesebb ital.

Édeskuty L. m. k. udvari ásványvíz szállítóháza Budapesten.

Ugyazintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

A Pain-Expeller!

Tiszta víz alatt szesz régebbi kávéval keverve, stb. stb. elűri a szervezetből a káros anyagokat, és a szervezetet tisztítja. A legújabb csodaszertől már kóstolások tartottak, és a legtöbb esetben már kóstolások tartottak. A legújabb csodaszertől már kóstolások tartottak, és a legtöbb esetben már kóstolások tartottak.

A „GONDÚZÓ”
szépirodalmi hetilap

f. évi ápril hó elsejével harmadik évnegyedébe lép és rövid fennállása óta, rendkívüli dus és változás tartalmánál fogva oly pártolásnak örvend, mely az irodalom terén valóban páratlanul áll hazánkban.

A „Gondúzó”, erkölcsöt nevelítő és lelket művelő, érdekfeszítő és gondodokat üző olvasmányával kimeríthetlen tárházat képez családok és egyesek számára.

A „Gondúzó” munkatársai: P. Szentmáry Károly, Tolnai Lajos, Komocny József, Kiss József, Margitay Dező, Mikszáth Kálmán, Szana Tamás, Tóth Endre, Vértel Arnold, Kautz Emil, Éjszaki Károly, Endrődi Sándor, Balázs Sándor, Dalnady Győző, Prém József, Hentaller Lajos, Sziklay János, Reviczky Gyula, Palágyi Lajos, Lévy Sándor, stb.

A „Gondúzó” továbbá megkezdte „A gránátköves asszony”, Marlitt. E. világhírű regénynek közlését egyedül jogosított magyar fordításban, mely regény egyszerre hat nyelven jelenik meg.

Végre pedig örvendő említjük meg hogy Jókai Mór és Beniczkyné Bajza Lenke koszorús irónk ígéretét bírjuk, hogy a „Gondúzó” számára írni fognak miáltal oly kellemes helyzetbe jutottunk hogy hazánk irodalmi kitűnőségei csoportosításuk lapunk körül.

A Gondúzó megjelen minden vasárnap 3 $\frac{1}{2}$ ivnyi tartalommal és ára a bérmentes széküldéssel egyétt negyed évre csak 1 frt. 50 kr., félévre 3 frt.

Utaltvány számmal mindenkinek szivesen szolgálunk ingyen és bérmentve ki e végétt hosszán fordul.

Az előfizetési pénzek legcélszerűbben postautalvánnyal a „Gondúzó” kiadóhivatalához küldendők.

Szekely Ándor
A „Gondúzó” kiadó tulajdonosa
Budapest, dob-utca 14
322 3—3

sára tényleg befolyhatnak Arról pedig nyugodt lélekkel meg vagyunk győződve, hogy amit elmondunk, az élénk visszhangra fog találni épen abban a közvéleményben, amelyből eredt

A salamegyei ellenzéki kör e hó 11-én, Nagy-Kanizsán tartandó értekezletéről az E-s ismeretlen forrás után a következőket írja:

„Ez értekezletnek tárgya az lesz, hogy a megyében lévő két ellenzéki párt, t. i. a függetlenségi és 48-as párt meg a mersékel ellenzéki, melyek a megyei adminisztráció ellenőrzése végett már egyesültek, politikai irányu cselekvésre való egyesülését illető megállapodások jöjnek létre. Ez az egyesülés avégből szükséges, hogy az ellenzéki pártok a megye kormányzatának ellen álló kormánypart politikai irányu törekvéseivel szemben is hathatós tevékenységet fejthessenek ki. A különböző alapon álló két párt ki fogja azt is jelenteni, hogy a megye kerületeiben előforduló országos képviselő választásoknál mindkét ellenzéki csoport politikai elve szempontjából elfogadandó pártállását az „ellenzéki kör” érintetlenül hagyja, — és határozatlan kimondja, hogy bármelyik ellenzéki kisebbsége, a másik ellenzéki többséget minden körülmény között támogatni és a kormánypartnak, valamint a megyében ugy az országos választásoknál is — minden kitéhető törvényes eszközzel — megbuktatására törekedni tartozik.

Mi részünkről rég és ismételve elmondtuk a zsalamegyei ellenzéki körrel, működéséről, kilátásairól táplált véleményünket. Kötelességünknek tartjuk, tevékenységét tovább is élénk figyelemmel kísérni és egyes határozataiból, cselekedeteiből a nyilvánosság előtt hozzászólni. Tenni fogjuk ezt most is, mihielyt tudomásunk lesz az értekezlet eredményéről.

Az ideiglenes sétatér.

Városunk képviselő-testületének legutóbb tartott közgyűlésén a város atyái a tanács javaslataira 300, kerítésestül esetleg 400 forintot szavaztak meg arra a célra, hogy ezen a pénzen befásítsák, illetőleg parkirozzák a piaristák épületének északi oldalán mellett lévő teret s az ekkép parkirozott részt öszezektől védi a nyugati oldalon már meglevő parkocskával: ekkép a közönség részére ideiglenes sétálóhelyet teremtenek addig, míg a város abban az anyagi helyzetben lesz, hogy a közönség igényeinek teljesen megfelelő, nagyobb-szabású sétatér létesíthessen.

Sőt azt is elhatározta a képviselő-testület, hogy a befásítás még az idei tavasz folyamán történjék, még pedig — hogy ugy a magas fák, mint az alacsony cserjék kedvelőinek eleget tegyenek, — fákkal is, cserjékkel is ültetik be a kiszemelt helyet, az egész körülveszik csinos léczkerítéssel és pompás ideiglenes sétatér lesz az ott a piaristák körül.

Elméleltűleg az igen szépen és bölcsen van kifundálva: megvan a kis park, csinálunk hozzá még egy kis

parkot, együttesen lesz egy nagyobb park, az „ideiglenes” elég jó lesz Kanizsa számára sétatérnek. Pihenő, mulatóhely, míg jobbat nem tudunk találni, illetve létrehozni. És az után ennek az összes költsége nem több 300—400 forintnál; ilyen potom pénzen még egy város sem kapott sétatérrel, még ideiglenest sem.

Ezek mind olyan meggyőző és világos argumentumoknak látszottak a tanács javaslata mellett, hogy a képviselőtestület egyáltalában feleslegesnek tartotta belevonni a vitába azt a kérdést: szükséges és a célnak valóban megfelelő-e azon a helyen a parkozás; és ezen ab initio túltéve magukat, csak a felett vitatkoztak: cserjékkel vagy magas fákkal történjék-e a parkozás, legyen-e az új parknak kerítése vagy nem s ha igen, milyen kerítése legyen?

Ezek felett a fontos kérdések felett azután igen élénk és alapos eszmecsere támadt, míg végre — az e sorok elején leirt módon — közmegelegedésre határoztak.

Pedig ha a képviselőtestület, a dolog természeté szerint, a vitát azon kezdte, hogy egyáltalában jó lesz-e ott és ily módon fásítani, sétatérrel csinálni, s ha ezt a kérdést hányják vetik meg kellő alaposítással, akkor alighanem megkímélik vala magukat azoknak a kérdéseknek a megvitatásától, a melyek felett határozatot hoztak. Kimondták volna, hogy ennek a főké, vagy pótsétatérnek a létesítése által egy cseppet sem elégtünk ki a közönség jogos igényéből.

Távol van tőlünk az a szándék is, hogy kétségbe vonjuk a tanács jóakarátát és a közönség óhajaira való figyelmét, mely akkor vezérelte, midőn a javaslattal a képviselőtestület elé lépett. Haladásnak, örvedetes jelenségnek tekintjük már azt is, hogy a tanács meg van győződve a sétatér szükségesség voltáról. Régebbi hangzatosított közóhaj ennek a létesítése, a közvélemény és a sajtó folyamatosan ki is fejezte ezt az óhaját és most végre hivatalosan is vett róla tudomást a tanács; belátta, hogy ebben az ügyben is mulhatlanul tenni kell már valamit; e szükségességgel azután egybevetette a budget kiadási rovatának túlterheltségét, valamint a lokális viszonyokat, — azokat ugyanis, melyek szerint nagy költség nélkül mégis valamit létrehozni lehetne; — mindezekből kifolyólag eredt a tanács javaslata, mely immár képviselőtestületi határozattá vált.

A motívumokat tiszteljük és teljes elismeréssel vagyunk irántuk, a kivitelre nézve kitalált és elhatározott modust azonban sehogy sem tudjuk helyeselni. Azért nem, mert a sétatér-

ugrál, kapálózik, rikkant, rugdal. Ez egész bad... ha a környezet és a tolettek nem bizonyítanak, hogy Lazsának vagyunk, még a redoute termébe képzelnék magunkat soper-csárdáskor. Csak hogy ezek mégis valamivel lidomosabban csinálják.

„Este van, este van, kiki nyugalomra... A bámuló uri nép már rég megszálotta koscsiját és vonult be a városba korzóra; a valóban mulatók közül is már csak azok maradtak, akiknek az az átkozott látóhégy fizikai képtelenségge tette az elindulást. Ezek tovább isznak, amíg — kijózanodnak a hegy levetől.

A többi pedig ballag szép csendesen, párosan be a magyarszótának. Beszélnek a kellemesen töltött délután emlékeiről és sok egyébéről, amit talán nem volna egészen tanácsos itt részleteznem. A bizalmas suttogás néha egy-egy roskedvő pauza szakítja meg — holnap dolognap van: Lazsának helyett konyha, mühely és kaszárnya.

Néde: „Lesz még szőlő, ígyy kenyér! — Milyen szerencse, hogy minden hétre esik egy-egy vasárnap, s ilyenkor, ha jó idő van, mindig muszálnak a lárnák Lazsánakon. Kívánunk nekik tehát a jövő vasárnapokra is jó időt és azt, hogy utóközben valahogy ösze ne verekedjék a csivil-Montecchi és a katona-Capuletti népesség. Igen kellemetlen az ha a lasznaki délutáni lasznakoló-este fejezi be.

„Ami szép és jó, az rossz véget ér, mondja Heine. Az én szép, jó lasznaki croquis-m is ni milyen rossz ethnológikus vicczel végződött. Bocsnátot kérek.

Farkas Imre.

nek — habár csak ideiglenesnek is — ily módon való létesítést nemcsak hogy cseleszerűnek nem találjuk, hanem határozottan hátráltatva látjuk általa a kérdésnek végleges és a közönségre nézve kielégítő megoldását.

Mindenekelőtt ugyanis az iránt kell tisztában lennünk, hogy a tanács által kiszemelt, ajánlott és a közgyűlés által elfogadott tér alkalmas-e a sétatér céljaira?

Eltekintve a szűk dimenzióktól, melyek már magukban véve is akadályt képeznek, a tér fekvése olyan, mely erre a célra a lehető legalkalmatlanabbá teszi.

Sétatérnek, ha ez valóban közegészségügyi hiányt akar pótolni és nem pusztán a látszat megóvásáért létesítik, sohasem szabad a város körében, legkevésbé pedig élénk forgalmi ut mentében lennie, kivált ha olyan csekély terjedelmű, mint ez a gymnasium mellett létesítendő parkocská lesz és kivált a mi városunkban. Borsót hányunk a falra, ha a kanizsai por bőségét keszenénk fejtegetni; száraz (ami egyértelmű asszal, hogy poros) időben egy kis szél már kinná teszi az utcára való kilépést. Hozzájárul ehhez, hogy az utcák, házak és ennek következtében a levegő tisztasága sem áll ott olyan fokon, hogy az a kis park valaminagyet segíthetne rajta, sőt félt, hogy a sétatérrel tölkerezők éroznék annak a kelemelenségeit. A város közepén lévő ilyen sétateret sehol sem felelnek meg valódi csélóknak.

Utalhatna valaki a főváros példájára, hol az Erzsébet-, József-, Szechenyi sétateret szintén benn a városban vannak. De nem is csak a főváros valódi üdülőhelyei. Ezek csak arra valók, hogy a kemény kövezeten, hosszú utcák n való járkálástól el fáradt ember, ha meg akar pihenni egy darabig, betérhessen valami kertformába, hol végre szépítészeti szempontból is jól esik, a nagyváros civilizacionális köörülményei között a változatosság kedvéért az önkényt működő természet öléből egy kis oázt látni. A gyönyörű Erzsébet-sétányon csak a katonasereg kedvéért szokott közönség lenni. A József-sétányon kis gyermekek és bonne-jaik vannak kizárólag; a Szechenyi-sétányon senki sincs.

Nohát annyira nagyvárosiasak még nem vagyunk, hogy ilyen díszparkra szükségünk volna.

A fővárosnak tömegesen és épen az üdülés kedvéért látogatott helyei: a városliget, zugliget, Orszóy kert. A városon kívül fekvő, nagyszabású üdülőhelyek A főváros minden lakója valóóság jórételménynek tekintti ezeket. Távol a szibajtól, a portól, az gától, tágas gyepek, terebélyes fák, enyhe árnyékok nyújtó fasorok, cserjés ligeteketb.

De ez csak a városon kívül lehet, ahol egyrészt nem hatnak diszharmonikus köröskörül a városi elemek, más részben nem kell a térével fukarkodni és bátran eljár oda mindenki, mert talál magának való helyet.

Ilyenfajta, aránylag természetesen a mi viszonyainkhoz mért, nyilvános üdülőhely lebeg a mi szemünk előtt és azt hisszük, ilyent akár a tanács is valamikor létesíteni. Ez lesz „a közönség igényeinek megfelelő.”

Ámde épen azért, hogy ez a „valamikor” ne nagyon sokára legyen, kár a pénzt és az erőt ilyen sétatér-surrogatumokra pazarolni, mint amilyen az a gimnázium előtti lesz.

Ennek eltekintve attól, hogy benn van a városban — még azonfelül a lehető legalkalmatlanabb a fekvése a közönségre való tekintettel. Ott van közvetlen közelében a kegyesrendi társaság és a gimnáziumnak. A közönség a most meglevő kis parkot is a tanítást és a társaság kiegészítő részének tekinti és egyáltalában nem használja azt a kis sétányt. A létesíteni szándékoltat pedig, legfeljebb a tömszemesd kaszárnya lakosága használja majd fel találkozó helyül a különféle dulcineákkal. Már pedig erre az utóbbi célra hogy a város még 300—400 frtot költsön, ez tisztán felesleges; a kegyesrendi társaságnak is

elég az a kis park, amely megvan. Ezt ha megnagyobbítják is, a közönség egy sejt fog bejárni, a megnagyobbítás pedig még a gimnáziumi tanítást is alkalmatlan lehetne. Épen az északi oldalon vannak ugyan is a tanteremek és a magasra nyúló fák elvethetik a világosságot, levegőt a szobáktól. Erre is jó lett volna gondolni.

Szával épen nem szerencsés össze 300—400 frt költséget egészen hiábavaló módon felhasználni. Annál is kevésebb tudjuk ezt helyeselni, mert ezzel csak annál tovább halasztják annak a létesítését, amire égető szükség van s amin eszáltal épen nem lesz segítve. Egy megfelelő arányú, korszerű sétatér a városon kívül; erre van szükségünk. Egyes tereknek, akár a piaristák előtt való térnek, a befásítását, majd — ha szükség lesz róla — az után lehet fogantatni a város.

Tegyen félre a város a sétatér létesítésére évenként 1000 frtot. Öt-hat év alatt elég lesz ez az összeg, hogy a városhoz méltó üdülőhelyet tudjanak rajta létesíteni. Sőt ez összeget előbb is lehetne folyóvá tenni és a munkát már a jövő tavasszal megkezdeni.

Alkalmas hely a városon kívül elég van. Akár a vasuti bemetszésnél, a temető és a Csengery utca között lévő nagy téren vessenek észlelő 20—30 holdat, mely esetben a Gábor-utca felől a vasuti bemetszés áthidalása által is lehetne új forgalmi vonalat nyitni, akár a Szemeró-utca táján, a honvédbarakkoktól jobbra eső teret szerkít meg e célra, akár a soproni utca végén vessenek hosszú telket — akármelyiken e helyek közül nem tulajdosság áldozatba kerülne valóóságó sétatér létesítése, olyan sétatér mely Kanizsához méltó, a kanizsai közönség igényeinek megfelelő volna.

Jó loss ezt a kérdést újra áttanulmányozni a városházán. Az idén ugysem keshdik már a fátitást; a cserjék, fák már teljesen nedve indultak, többen leveledzenek, virágzanak, kivált a korai fejlődésük, már pedig ilyen sétatérre csak korán szedelő növény való. Elrontani nem szabad a dolgot, mert akkor még épen tökéletesen ki volna dohva az a 300—400, esetleg 500 frt költség. (Ez a pénz már alapja lehetne a nem ideiglenes, hanem „végleges” sétatérnek; a kanizsai közönség ilyen közcsélokra mindig tudott és fog a jövőben is áldozni, a város is megteudné a magáét és a költségért legalább olyant kapnánk, aminek hasznát tudnánk venni.)

A régi eszme eljöttékre a az újnak, a jónak keresztülvitelére még nincs késő. Mi megtettük a magunkét, kimondván véleményünket; már most cselekedjenek azok, kik a véleménynyilvánításnál többet is tehetnek.

Különlélok.

— Nagy-Kanizsa város tanácsa a városi képviselőtestület tagjainak e héten a következő nyomatványokat küldte szét: A városi számvéő bizottság jelentését az 1884-ik évi számadásokról, továbbá Nagy-Kanizsa város 1884-ik évi számadásait, a város pénztárából elhelyezett alapok és letétek számadását az 1884-ik évről, a Bat-János-egyház számadásait és vagyonkimutatását 1884. évi január 1-től december hó 31-ikéig, a halottas kócsi számadásait és vagyonkimutatását az 1884-iki évről, a kath. temető 1884. évi számadásait és vagyon kimutatását, a közmunka 1884. évi számadásait, a kath. temető kápolna számadásait és vagyonkimutatását az 1884. évről, a városi kórház építészeti számadásait 1884. évről, a városi kórház 1884. évi számadásait és végül a város vagyonleltárát az 1884 év végéig. Ez utóbbiból kiemeljük, hogy a cselekvő-rovat összege 75499 frt 06 kr., a szeszadó-rovaté 11378 frt 73. A város tiszta ongyona a múlt év végével tehát 343712 frt 32 kr. volt.

— **Különelvölöknek a templom-ház.** Nagyszombaton délután kellemes meglepetés érte a felső templomban ajándékokat. A templom körúráról összevágó, erőteljes férfi quartet énekelte el díszletes szabatsággal a „Regina coeli”-t. A darék működölök, kik a templom közönségét a ritka évszében résonisták, a hővelg

Előfizetés: Hozzájárulás 4. sz. úd intése a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Előfizetés: előfizetés 1.

Hírmunkák levél csak ismert kassából fogadtatnak el.

Külsőreki vissza nem küldetnek.

ZÁLA

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zala megyei ügyvédség, a Nagy-Kanizsai- és Dézsalai takarékpénztárak, Bankegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvényszerűsége és önszervező szövete, hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	5 fr. — kr.
Fél évre	2 " 50 "
Negyedévre	1 " 25 "

Hirdetéseik jutányosan számítottak.

Árverés a egyéb hivatalos hirdetések 30 kr. költségdíjon felel 100 szögig 1 frt, azontúl minden szögét 1/2 kr.

Nyitlár pótlásra 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

A mérsékelt ellenzék uralomtörékvése Zala megyében.

E hó 11-én, szombaton tartotta meg a „zala megyei ellenzék kör” Nagy-Kanizsán az Oroszlán-ázállóban nem tudjuk már hányadik „alakuló értekezlet”-ét, melynek eredménye nagyon kevéssé volt elűző az eddigi „alakuló értekezletek”-étől. Azt végezték, hogy — végezni fognak május 3-án.

Ez a több mint fél év óta alakulófélében levő politikai egyesület meg most sines azon a ponton, hogy intező férfiai olyan alapszabálytervezetet dolgoztak volna ki, mely tervezettel a kör elé léphetnének, a azt elfogadásra ajánlhatnák. Még eddig ahány értekezletük volt — és volt egyhány mindegyiknek az képezte volna a tárgyát, hogy az alapszabályokra nézve jussanak végleges megállapodásra és valamennyi értekezlet ezt — a körülményekhez képest valóban nero is könnyű feladatot a következő értekezletre biza.

Az auspiciumok még más tekintetben sem kedvezők az ellenzék körre nézve. Magának a megyebeli ellenzéknek részéről fokozatosan gyengül az érdeklődés, melylyel a kör megalakítását iránt viselkedtek. A legutóbbi, kanizsai értekezleten már oly csekély számmal jelentek meg, hogy mindjárt az értekezlet elején azt indítványozták, hogy legjobb volna ez idő szerint teljesen felhagyni az ellenzék kör megalakításának eszméjével, egyrészt az iránta mutatkozó közönyösség miatt, másrészt meg azért mert oly alapon, mint ez a szervezkedés tervben van, az egész eszme kivihetetlennek kell hogy feltűnjék.

Az első ok eléggé eklatáns. Annyi elvitázhatatlan, hogy az ellenzék férfiak érdeklődése a kör iránt nagyon megcsappant. De ez épen nem egyéb, mint következménye annak a második oknak; az összes ellenzék egy táborba való terelése kivihetetlen és megenged-

hetlen dolognak látszik azok előtt, akik a pillanatnyi és inkább személyes jellegű diadal kedvéért nem akarnak lemondani a politikai elvről.

Már pedig a nagy többséget képező függetlenségek részére ez az ellenzék kör valószínűs veszedelem képez; nagyobb, mint a szabadelvű pártira nézve.

Az egész módból, melyen ez a kör immár hosszabb idő alakulni törekedik nagyon világosan kitűnik a rozsoló palástolt, de alig is palástolható valódi cél: a mérsékelt ellenzéknek hegemoniára juttatása Zala megyében.

A tavalyi országgyűlési képviselő választások alatt a mérsékelt ellenzék szilárdabb pozícióra jutott Zala megyében, mint a milyennel valaha rendelkezett itt, ahol principiumai sohasem voltak sem kedveltek, sem népszerűek, mely tekintetben különben megynék épen nem képez kivételt a többi közzül. Ennek a tisztán uralomravágyó, inkább személyes mint elvi ellenzéknek az elvei nem is lehetnek kedvezőek senki előtt.

Mindazonáltal tavaly értettek hozzá, hogy az egyik-másik helyen meglehetősen konfuz partviszonyokat a maguk előnyére aknázzák ki; ily módon hódította meg a mérsékelt ellenzék a kanizsai és bakasai kerületet.

Most már több kellene. A meny nyire lehet az egész megyét a mérsékelt ellenzék számára megnyerni: ez a törekvés. A mult héten megtartott értekezletéről előre híresztelték, hogy ezen Zala megyének mind a nyolcz ellenzék képviselője jelen lesz. Nem jöttek el mind a nyolczan, a megyéből csak három képviselő volt itt: Inkey László, Molnár Antal és Berger Ignác, a kanizsai, csáktornyai és bakasai kerületek mérsékelt ellenzék képviselői. Zalaszent gróth képviselőjét, Besenyey Ernőt, hihetőség csak súlyos betegsége tartotta vissza a megjelenéstől. Helyette itt volt Somogybóly egy mérsékelt ellenzék képviselő, Hertelendy Ferencz.

A függetlenségi pártion levő képviselők közül egy sem jelent meg az értekezleten. Uglátzunk ők átlátnak a különben nem is nagyon sürli szövésli szítn, melyet a mérsékelt ellenzék a függetlenségek szemé elé tart.

A minden áron kört alakítani óhajtók elfogadták mégis a közvetítő indítványt, mely szerint a Remete Géza által indítványozott a) b) c) és d) pontok értelmében vétessék fel a kör célja az alapszabályokba.

E pontok szerint a körnek megvan a politikai jellege, ki is terjeszkedik az ellenzék mindkét frakciójára még pedig olyformán, hogy képviselőválasztások alkalmával mindegyik a maga szabad akarata szerint állitugyan jelöltet, de ha új választásra kerül a sor a kormánypart és valamelyik ellenzék jelölt között, az ellenzék ösztömörtil a szabadelvű pártival szemben.

Ez a lényege a közvetítő indítványnak. Erre pedig szükség is alig volt, hogy kimondják, mert ily alakban, ezt az ellenzék ugys megette és megteszi mindentitt „ellenzék kör” nélkül is.

De az értekezlet mégis elfogadta. És örül rajta a mérsékelt ellenzék, mert az ily módon mégis létrejövendő kört még mindig alkalmas talajnak tartja az ő uralomra jutása számára. Ahogy most lehetett kapacitálni a függetlenségeket ekkép gondolt odnak — ugy ezental is lehet majd, és fontosabb kérdésekben is.

A szabadelvű pártira nézve elvégre is mindegy lehet, magába olvasztja-e a mérsékelt ellenzék a függetlenségi pártot, vagy nem. Ha ugyan állása nem volna elég erős, ha mégis attól kellene tartania, hogy kiragadják kezéből az uralmat, ha félnie kellene, akkor a függetlenségi párttól felne és nem a mérsékelt ellenzékétől.

Az országos partviszonyokon egy cseppet sem változtat, ha épen a mi megyénk lesz az a szerencsés mely a mérsékelt ellenzékét „megyei párt”-nak nevezheti. De megbánják ezt a

függetlenségi pártiak, mert maguk alól rántják el a gyékényt.

Ők tegyenek lelkiismeretük és belátásuk szerint; a szabadelvű párt pedig szintén cselekedjék; a „zala megyei ellenzék kör”, talán — megkönnyíti a dolgát.

Az e hó 11-én d. e. 10 órakor az Oroszlánban tartott értekezletéről a következő tudósítást adjuk:

Az értekezleten vagy 50—60-an vettek részt. A megyebeli ellenzék kiválóbb tagjai közül jelen voltak: Sályei László, br. Puthány Ödön, Skublics Jenő, Koller István, Talabér, Baranyai, Remete, Tuboly Viktor stb. Orsz. képviselő négy volt jelen: Inkey László n. kanizsai, Berger Ignác bakasai, Molnár Antal csáktornyai és Hertelendy Ferencz somogy megyei marczalii képviselő. Ezeneken kívül néhány ellenzék pap és a kiskanizsai, magyarutcai stb. polgarság közül sokan. Az értekezletet Sályei László ideiglenesen elnök vezette.

Első felszólaló volt Skublics Jenő, aki rámutatva a csekély érdeklődésre, mely az ellenzék részéről a kör megalakítását iránt mutatkozik, valamint arra, hogy politikai jelleg nélkül a kör megalakításának nincs értelme, azt indítványozta, hogy a kört meg se alakítsák.

Ez az indítvány élénk eszmecsere, sőt valósgos vitát hozott létre, melyben Tuboly Viktor annyira ment, hogy a kör megalakítását ellenzék a hazafiatlanság vádjával illette, ami ellen ezek természetesen tiltakozólag szólaltak fel.

Végre elfogadta az értekezlet Remete Géza indítványát, mely abban áll, hogy a jövő hó 3-án, Z-Egeresen tartandó értekezleten az alapszabályok terjesztésének elő végleges megállapítás céljából. Az alapszabályok pedig akkép szerkesztendők, hogy azokban a kör célja, mely főalapját képezi a kör kebelében folmerülő ellentétes nézeteknek, a következő négy pontban foglaltassék össze:

- a) a megyei közigazgatás ellenőrzése;
- b) a megyei tisztviselői karmegválasztásánál az ellenzék érdekeinek érvényre juttatása;
- c) országgyűlési képviselőválasztások alkalmával a kör a tagok politikai elveire és nézeteire semmi befolyást nem gyakorol, minden ellenzék párt állit jelöltet a saját belátása szerint; csak ott, ahol a két ellenzék párt egy közös jelöltben állapodik meg, vagy ahol pótválasztásra kerül a sor, el-

TÁRCZA.

A „Gül Babá”-bol.

Hogyha engem látni vágyasz: Rózsák közé jöj, ha nap kel; Föl se tűn-ez így. — aki lát az Ejjel fakadt rózsának vét.

S hogyha vélem szólni óhajtsz: Rózsák közül szólj lélembre; És ne téj, a ki hall — oh az Csaloganydalt vél csak benne!

De ha csókot adnál nekem, Föl az égbe kéne szállnunk, Hogy az örök boldogságban Föl ne tűnjék boldogságunk!

Balla János.

A bókon szerzett feleség.

— A „Zala” eredeti tárcza. —

Levén az én kedves Kari barátom valósgos kálmista kosta, akinek a kivarrott ruháczkájánál, no meg a pompás kaliberű torkánál nem volt egyebe a világon. És enné a nem nagyon kedvező vagyoni állásánál, csak a személye állása volt kedvezőtlenebb: levén az ő urasága hátul pupos, elől meg ragyás, a mi egy huszonhét éves fiatal embernél elég garancia arra, hogy évi egye a tizenhét éves lányok kedvét a fő becsüendőtől, — meg hogy minden szentebb fogalom nélkül magának is biztosan az önkéntes adomány.

És daczára, hogy az én kedves Kari barátom ezen testi különlegességeinek teljes tudatában volt; mégis szüntelen a noszúlésen törte az esztét. Vágyai ugyan vakmerők voltak s reményei nagyon is nyomorekhozó; de hát volt logikája és azzal fedezgette az időről időre beállt reménybeli szükségleteit. Nem rettegett ő soha szemébe nézni annak a csuf ábrázatu újkörnek, a mely néma ajakkal is olyan szellemtelen bókákat tudott mondani neki.

Tudta ő azt igen jól, hogy az mind igaz, amit az a tükröz mond; de tudta magát vigasztalni is.

— Te ugyan fiac-kám átkozott rút vagy, az igaz. Mintha csak karácsonyi aján-déknak készített volna valami gonosz szellem Lucifer asztalára: de hát van neked két lobogó lelete szemed, a mely bizonyosan megér két sima arczot annak, aki nem bír vele. Aztán meg abban a te rút lejedben korpnál egyébb is találattik, a mivel sok egyenes látat s magadéhor hasonlóná lehet görbiteni. Ezek is a te különlegességeid, s ha ezeket kivonod a másikkól, hát lesz a differenzia — quiti: azaz leszel te is olyan ember, mint akit köz önséges jelzővel szoktak megnevezni a jóakarói. — Igaza is volt.

Lakott az én kedves Kari barátom falujában (nem ám telekkönyvileg érteendő) egy özvegy kaszárnán, és annak volt egy leánya: Ida, aki Karitól csak annyiban különbözött, mint a gyalogfénytől a pálmá; de az arczát neki is annyira eléktelenítette a ragya, hogy rútának mondanánk, ha egy női rútának mondanunk nem volna a legnagyobb vésék.

Hanem volt az Idának is két opál-fényűnyel ragyogó szeme, a melynek mind-egyikében egy-egy lélek lakott s melynek sugarai ha nem is széppé, de érdekessé tudták tenni azt a ragyaverte arczot.

Ezeket az opálfényű szemeket, meg azt a két ragyás arczot azzal a pálmatermettel akarta az én kedves Kari barátom mind-örökké birni. Csakhogy azok óhatani könnyebb volt, mint megszerezni, mert Idával sehogyssem lehetett elhiteini, hogy őt valaki a vagyonán kívül másért is szeretné. A vagyona is többet érne, ha ő nem volna a járuléka.

Szegény leányt ugy hántotta az a gondolat, hogy ő nem szép. De ódaadta volna minden vagyonát két sima arczért! Hiszen a világon a kétázszimillió férfiszív között, mely a világban dobog, nincs egy sem, a mely őt igazán szeretné! Egy sines... Milyen ridég ez a gondolat... És hatha mégis van... Majd megátassuk.

Bájt tartottak a szomszéd kis városban. Ida husz évi daczára most volt először háiban. Most sem akart eljönni, de az anyja megparancsolta. Mintha csak tudta volna, hogy ő oit petrezselymet fog árulni, ami pedig a legnagyobb szegényen leányra.

Ejőn már az éj közepe s Idát még sem vitte el senki. Szegény leány pirult volna, ha azok a ragyák ott az arczán nem lettek volna amugy is olyan vörösek! Csak azokban a merengő opál szemekben lobogott fel néha-néha egy-egy bujdósó láng, mely szikrázott a keserű daczól és izzott attól az egyetlen gyöngyszemétől, melyet a lélek tengeréből megsemmisítült hajott föl a szegény. — És azt sem vette észre má, mint

a ragyásképű fiatal ember ott a tulso szegletben, de az észrelette és ugy talalta, hogy azt a langot most már igen tanácsos lesz eloltani.

A cigányok egy gyors keringőt huztak. Kari oda megy Idához és meghajta magát előtte, de a szemébe nem mer tekinteni, pedig látta ott valamit, a mi őt boldoggá tehetné.

A mamák összedugják fejüket, az alsó ajkukat meg fölöbe tojják a felsőknek és a mint ott elhalad az Ida a Kari karján, azt mondják rájuk érelen, hidegszarkasmussal: „szép egy pár.”

Az első köröket kiszámított eleganciával lejtik meg. Látszik hogy a lábaik gyeplőt még az eszük vezeti és nem a szívük: de később mindinkább belemelegsznek s a hatodik-hetedik körnél már a szenvedély legmagasabb foká ragadja őket szédületes gyorsasággal tova — Ekkor a Kari lába hirtelen megcsuszik, minek következtében ő térdre esik, Idát pedig maga elé ejti.

Harsogó kacagásba tör ki az egész terem; mert hát ezt már a kisvárosi elítelte így hozza magával. A tánczrend megbomlik és a tánczosok nevetve gyülekeznek a pórlujártak köré.

Az én kedves Kari barátom pedig, miután a tánczosnőjét fölön felségítette, imigy mentegte magát:

— Ne tessék kérem ézen csodálkogni s még kevésbé nevetni. Ez a bál királynéja előtt meghajtottam a térdemet; ő pedig kegyes volt hozzám magát megalázni, és elfogadta hódolatomat.

Negyed napra aztán minden tiszag hozta Idának a hátkirányt: pedig azo-

Hasznossága: Sajnos-micsa 4. sz. ide intendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Küldékhivatal: vörösbudai 1.

Bármilyen levelek csak leírt késekkel fogadhatók el.

Kéziratok vissza nem küldetnek.

ZALÁ

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zala megyei ügyvédegylet, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankegyletlet, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvénytársaság és önégegyező szövetség hivatalos közlönye.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:	
Egész évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 — 50
Negyedévre	1 — 25
Hirdetések jutányosan számítottak.	
Árverési és egyéb hivatalos közlemények 30 kr. költségűen felírhatóak, azaz 1 frt. szentel minden sorhoz, kr.	
Nyilttár petifóra 10 kr.	

Megjött. Itt van köztünk.

Most van itt először. Sohasem látta még városunkat, nem ismert bennünket és mégis nyugodt lélekkel jött, elhozva az ő aranyos jókedvét, az ő pacsa hangját, az ő művészi egyéniségének mindama sajátosságait, amelyek a Blaha Lujza nevet azok közé emelték, melyekre méltán büszke az egész nemzet.

Eljött ide, ismeretlenek közé, de tudta, hogy nem idegen az a hely, amelyre érkezik.

Mert ahol széles Magyarországon magyar szó hangzik, ahol magyar kebel dobog, ahol érzék van az iránt, ami szép és nemes, ott Blaháné nem idegen. Ott rokonszenven van eltelve iránta minden kebel hosszú évek óta, azóta hogy eszthangjának kedves fegyverével az ország első színpadjáról meghódította az ország minden szívét.

Nagy és fényes pálya volt az, melyet a nő betutott a melynek tetőpontján áll most, egyre fokozódó hírnevvel, egyre ragyogóbb állásban.

Az elhagyott vidéki színpad egyszerű kardalosságától az ország legelső művésznőjéig!

Mennyi tövis vérézhetette meg lábát, míg felért az Olymp tetéjére, hol babér virágok számára és borostyán!

De most ott áll a magaslaton, melyre felesgítette őt az erő. Est bölcsőjében kapta, hol az álmodozó gyermeket megcsókolta a szépség istennője

és a művészet géniusza. E csók adta neki az erőt, ez az erő tette őt azzá ami.

Blaháné! Nemcsak ez a hat millió magyar ember rajong ezért a névért. Rohammal bevette ő az irányunkban soha bensőbb szimpatiaival nem viselkedett osztrák főváros lakóinak szívét, mikor közöttük hallatta gyönyörű hangját, mikor kifejtette előttük művészi valójának elragadó bájait. A nagy római hódítóval elmondhatta ő is, hogy jött, látott, győzött.

És nem volt könnyű győzelem ez sem!

Mi, akik büszkéek és féltékenyek vagyunk mindenre, ami nagy, ami kiváló és ami a magyar nevet viseli, kétszeresen büszkéek, kétszeresen féltékenyek kell hogy legyünk Blahánéra.

Az ő egyénisége és művészete speciálisan és mindenek felett magyar. Az az arany kedély, a művészi önérzet mellett oly bájosan kiváló szerénység, az az élénk, friss temperamentum, mely felvillanyozza és gyönyörtelt állapotba hozza mind azokat, kik körülötte vannak, akik látják, hallják, — mindeme fényes tulajdonságainak fő- és alapjellemvonása a magyarság!

Magyar színész, aki hazája háttárain kívül is elismerést, bámulatot keltett! Hálás lehet érte az egész nemzet!

... Amit még csak rövid idővel ez-eltől reményleni sem mertünk volna, az ime beteljesedett. Blaháné itt van Kanizsán.

Tárt karokkal, örömtelt szívvel fogadtuk. És el fogunk buzgón zárni dokolni abba a szerény hajlékba, amelyet a művészet felszentelt templomává avatott fel Blaháné titléte. Egyéb elismerést, egyéb hálát különleg nem adhatunk neki. És ezzel hálájuk meg a kitzdelmes pályán oly nagy kitartással, a közönség iránt való annyira figyelemmel haladó színigazgató áldozatkészségét is.

Kanizsa művelődéstörténelmében

emlékezetes napok lesznek az ok, melyeket Blaháné itt töltött.

Fel tehát, ne maradjon otthon senki! Itt van Blaháné! Isten hozta! Isten hozta!

Már a mult hét vége felé terjedt el városunkban az a hír, hogy Sággy társulata erre a hétre nagy vendéget vár a fővárosból. Ha valamelyik színész, vagy magától az igazgatótól kérdezte az ember, ki lesz ez a nagy vendég, vállvonogatást és legfeljebb egy-egy rejtélyes mosolyt kapott válaszul. A beavatottak szigorúan őrizték a reájuk bízott titkot — az igazgató érdekében.

Az ugyanis előrelátható volt, hogy mielőtt megtudják Blaháné eljövését, a színházbajrást mindenki a nagy vendég ittélének idejére fogja tartogatni.

Mert a kitűnő vendég, kit Sággyék szerencsések voltak társulatuk számára néhány előadásra megnyerni, nem más, mint báró Splényi Ödönne, Blaha Lujza asszony, a magyar családny, a legkedvesebb játéku magyar művésznő.

Sokáig azonban még sem lehetett titkolni a dolgot. Még az igazgató sem volt egészen bizonyos a felől, csakugyan megjő-e Blaháné, mar az egész városban szájról-szájra adtak az örömhirt: Blaháné jön!

És e hír hatása meglátszott a hétfői és keddi előadásban. Az előbbi félíg, az utóbbi, egészen üres ház előtt folyt le.

Végre szerdán reggel iszagaosokkal tudatta a színigazgató, hogy Blaha Lujza asszony csütörtökön délután 2 órakor Kanizsára érkezik négy napos vendégzerepléjére.

Erre azután rögtön mozgalom támadt a városban. Blaháné ő hozzá és Kanizsához kell fogadni!

Igen ám, fogadni, de ki legyen az aki fogadja! Senki sem tartotta magát erre illetékesnek; együttes actióról pedig a mi társadalmi szétforgácsoltágunknál fogva Kanizsán tudvalegőleg szó sem lehet!

A színigazgató a nagy művésznő jöveteléről külön hivatalosan értesítette a mult héten megalakult irodalom- és műv-

ezetpártoló-egyesületet, a kaszinó és társaság elnökségét.

A három közül az irodalom és művészet pártoló egyesület ragadta meg az activ szerepet. És a fiatal egyesületnek sikerült is a nagy művésznő számára igen szép fogadtatást rendezni.

Az egyesület a csütörtökön délelőtt nagy plakátokon tudatta a közönséggel, hogy Blaháné fogadtatására ünnepélyes kivonulást rendeznek s felhívta a közönséget a fogadtatásban való részvételre.

Az egyesület buzgólkodásának és a felhívásnak volt is eredménye. Csütörtökön délután 1 órátkor fogva valóságos népvándorlás hullámzott ki a vasuti állomás felé.

A fogadtatást rendező egyesület egy óra után hosszú kocsiarral vonult ki a gyülekező helyül kizemelt Oroszlán vendéglőtől. Ezenkívül is a városból számszamosan jöttek ki fogatokon, hogy megérkeztenek pillanatokban láthatóvá a nagy hírv művésznőt, kit a kanizsaiaknak most van legelőszőr szerencsésük a maguk körében láthatni.

Néhány percczel a budapesti vonat megérkezése előtt ugyszólván egész Kanizsa künn volt a pályaudvaron. Ott volt élénkzönségünk legnagyobb része. Több száz főnyi embertömeg lepte el a pályaudvart és künn a vasuti állomástól egész a „Szarvas"-ig is elfoglalta a járdákat a kiváncsi nép.

A városi leányiskola növendékei fehér ruhában jöttek, tanítósnők vezetése alatt. Mindegyik kezében egy-egy virágcsokor s az egész kedves kép hasonlított egy élő virágos kerthez.

Az ünnepélyes fogadtatás számára az első osztályú váróterem előtt szorítottak egy kis szabad teret. Benn a váróteremben a város notabilitásai és egy előkelő hölgykorszor foglalt várakozó állást. Künn a fehérruhás leánykák képeztek sorfalat és ezen belül várt a fogadó bizottság, dr. Fárnek László elnökkel élén. Köveidi ur tartotta az egyesület által készített gyönyörű, nagy kaméliacsokrot.

Két órakor berobogott a vonat. Az első osztályú kupéból kiszálló művésznőt Sággy Zsigmond színigazgató fogadta és a

TÁRCZA.

A mult idők dalaiból.

I.

Ne mondd, ne mondd, hogy nem szeretlek,
Ne mondd, ne mondd azt énnekem!
Egy életem van; de én azt is,
Azt is teérted viselem.

Te vagy szívem tündérvilága,
Te vagy reményem csillaga,
És én kísérlek titkon, némán,
Mint a csillagot sugara.

Ha nem látlak kereslek, miként
Szomszjas vad a forrásvizet,
S ha föllelek: megfoxtja lelke
Mosolyától a kék eget.

Lelkembe van foglalva képed,
Neved imamba szüntelen:
Ne mondd, ne mondd, hogy nem szeretlek,
Ne mondd, ne mondd azt énnekem!

Bédey István.

Az amazon.

Rajz: Fornsolt Kálmántól

Ezenként egyszer rendszeren megfordulunk Várkonyiak kastélyában, hol évről évre

mindig csak a régi kép tárult elem. Az öreg Várkonyiné özvegy gyászruhájában ott ült a verandán, s kötegetett; közel hozzája ült a régi szomszéd, Méhes ezredes, ki szomszédnőjét folyton 49-as csaták meséjével gyönyörködtette s közbe-közbe lelkes beszédek tartott a lovaglásnak nagy jelentőségéről, a vadászat gyönyörűségeiről és a kutyák tudományosságáról.

Ék a kép évről-évre a régi maradt; valahányszor népémhez mentem, mindig ott találtam együtt a verandán, csak az az egy változott, hogy az előttük játszódozó kis unoka, a szép Mariska, évről évre nőtt és szebb lett.

Mikor a legutolsó évben ott voltam, a két öreg már nem ült a verandán, hanem bent a korán meggyújtott kandalló tüzenél melegedtek, a verandán pedig ült egy szép ifjú lány, Mariska, s vele szemközt egy fiatal hadnagy a Méhes ezredes unokaöccse.

Hanem a helyzet minthit sem változott volna: a lányka csöndesen kötegetett s a katona tüzzel beszélt a lovagról, puszkáról és ebekről.

— Nem is hiszi Mariska nagysám, hogy mennyire egészséges testgyakorítás a lovaglás — udvarolt a hadnagyocska.

— Sohasem próbáltam — szökt naïv bámulással a lányka.

— Majd megintanom én, ajánkozott az ifjú Bédi Benő.

A szökből tett lett; a hadnagy ur oly lelkesedéssel beszélt Mariskának a lovaglásról, s Mariska oly sürgette kérte a nagymamát, hogy nem sokára, két gyönyörű hálás lo nyarított a várkonyi istállóban.

A lovaglól leztek gyorsan folytak egymásután; a mester szorgalmas volt s a tanítvány ugylátszik szívesen tanult.

Főnököm ez időben Várkonyhoz közelebb tette állomásomat gyakrabban meglátogathattam németem.

Most már a régi kép sokban megváltozott, a két öreg még beljebb vonult a szobákba, a fiatal pár ellenben nem ült a verandán, hanem gyakran órákon át száguldozt szilaj paripán hegy-völgyön keresztül.

Ilyen körülmények között kikerestem a kastély régi könyvtárából egy Jókait s így megválogatván társaságomat, kimentem sétálni az arnyas lombok alá.

Egy ilyen séta alkalmával izgató jelenetek voltak tanuja.

A nagy angol park kókerítéséhez közel hollyongtam, midőn egyszerre szörögni hallom a földön lekvő száraz galyakat. Féire hajítottam a bokrok lombjait: látom a fiatal párt lefém közeledni löhötön.

A lovak lépésben mentek s gazdáik mélyen el voltak merülve a beszélgetésbe vagy talán a halgatásba.

Hangjukat nem hallhattam, de zavarukat távolról is észrevettem; egymás szemébe nem mertek nézni s mindegyikük lova sörényével játszott.

A kép egyszerre megváltozott; a hadnagy talán hirtelen bátorságot nyert, megragadta a lány kezét s ajkához emelte. A lány kihuzta kezét a lovat távolabb vezette a veszedelmes gavallértól, de ez már nem hirt magával, uánna vágatott s karjával átölelte a lányt, hogy ajkára csókot nyomjon.

E pillanatban a lány lovára vágott s ez vakon rohant egyenesen a kókerítésnek.

Megdöbbenve álltam meg a bokrok között, midőn láttam, mint róplál a lovával a kis amazon a park kerítésén. A hadnagy némán ajkára harapott s lovát vissza fordította.

Másnap délutánig nem láthattam a kis amazont s kénytelen voltam megelégedni a hadnagy ur társaságával, ki nagy csodálkozásomra, most nem nyaggatott a lovaglás mesterségének teoriájával.

Végre megjelent a kis duzzogó, s elfoglalta helyét a verandán.

— Nem lovagolunkma? — sietett kérdezni a hadnagy ur, mire a lány pirulva válaszolt:

— Nem.

— De miért nem? — kérdezte zavartan Benő.

A lányka még jobban elpirult, ajkára nem jött felelet s én jónak láttam bemenni az öregekhez, kik lelkesen diskuráltak arról hogy milyen egészséges multság a lovaglás.

Körülbelül egy óra múlva ismét kitévedtem a verandára. A gap már leáldozóba volt a vágó sugarai poetikus felhomályt terjesztettek. E felhomályban láttam, mint borul a megszéldült kis amazon a hadnagy ur keblére.

E pillanattól kezdve nincs nálamál nagyobb híve a lovaglásnak.

ZALAI

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A Zalamegyei Gyűlés, a Nagy-Kanizsai- és Délzalai takarékpénztárak, Bankjegyesület, az Alsó-muraközi takarékpénztár részvényszerűsége és fűszerező szövetek hivatalos közlönye.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egyes évre	5 ft. — kr.
Fél évre	3 " 50 "
Negyedévre	1 " 25 "

Hirdetések jutányosan szamittanak.

Arverrel s egyéb hivatalos hirdetések 30 kr. belyegdíjra felül 100 szög 1 ft. azonnal minden szögért 1/4 kr.

Nyitlittér petisora 10 kr.

Megjelenik Nagy-Kanizsán hetenként egyszer: Vasárnap.

A mérsékelt ellenzék uralomtörekvése Zalamegyében.

E hó 11-én, szombaton tartotta meg a „zalamegyei ellenzéki kör“ Nagy-Kanizsán az Oroszlán-szállóban nem tudjuk már hányadik „alakuló értekezlet“-ét, melynek eredménye nagyon kíváncsi volt előtt az eddigi „alakuló értekezletek“-étől. Azt végezték, hogy — végezni fognak május 3-án.

Ez a több mint fél év óta alakulófében levő politikai egyesület még most sincs azon a ponton, hogy utolsó férfiain olyan alapszabálytervezetet dolgoztak volna ki, mely tervezettel a kör elé léphetnének, s azt elfogadásra ajánlhatnák. Még eddig ahány értekezlet volt — és volt egyhány mindegyiknek az képezte volna a tárgyát, hogy az alapszabályokra nézve jussanak végleges megállapodásra és valamennyi értekezlet est — a körülmenyekhez képest valóban nem is könnyű feladatot a következő értekezletre bista.

Az auspiciumok még más tekintetben sem kedvezők az ellenzéki körre nézve. Magának a megyebeli ellenzéknek részéről fokozatosan gyengül az érdeklődés, melylyel a kör megalakítását iránt viselkedtek. A legutóbbi, kanizsai értekezleten már oly csekély számmal jelentek meg, hogy mindjárt az értekezlet elején azt indítványozták, hogy legjobb volna ez idő szerint teljesen felhagyni az ellenzéki kör megalakításának eszméjével, egyrészt az iránta mutatkozó közönyösség miatt, másrészt meg azért mert oly alapon, mint ez a szervezkedés tervben van, az egész eszme kivihetetlennek kell hogy feltűnjék.

Az első ok eléggé eklatáns. Annyi elvitáshatlan, hogy az ellenzéki férfiak érdeklődése a kör iránt nagyon megcsappant. De ez éppen nem egyéb, mint következménye annak a második oknak; az összes ellenzék egy táborba való terelése kivihetetlen és megenged-

hetlen dolognak látszik azok előtt, akik a pillanatnyi és inkább személyes jellegű diadal kedvéért nem akarnak lemondani a politikai elvről.

Már pedig a nagy többséget képező függetlenségiéek részére ez az ellenzéki kör valószínű veszedelem képez; nagyobb, mint a szabadelvű pártja nézve.

Az egész módból, melyen ez a kör immár hosszabb idő alakulni törekszik, nagyon világosan kitűnik a rozsló palástolt, de alig is palástolható valódi cél: a mérsékelt ellenzéknek hegemoniára juttatása Zalamegyében.

A tavalyi országgyűlési képviselő választások alatt a mérsékelt ellenzék szilárdabb pozícióra jutott Zalamegyében, miot a milyennel valaha rendelkezt itt, ahol principiumai sohasem voltak sem kedveltek, sem népszerűek, mely tekintetben különben megyénk éppen nem képez kivételt a többi köztül. Ennek a tisztán uralomra vágyó, inkább személyes mint elvi ellenzéknek az elvei nem is lehetnek kedvezőek senki előtt.

Mindazonáltal tavaly értettek hozzá, hogy az egyik-másik helyen meglehetősen konfus pártviszonyokat a maguk ónyére aknázzák ki; ily módon hódította meg a mérsékelt ellenzék a kanizsai és bakai kerületet.

Most már több kellene. A mennyire lehet az egész megyét a mérsékelt ellenzék számára megnyerni: ez a törekvés. A múlt héten megtartott értekezletéről előre híresztelték, hogy ezen Zalamegyének mind a nyolcz ellenzéki képviselője jelen lesz. Nem jöttek el mind a nyolczan a megyéből csak három képviselő volt itt: Inkey László, Molnár Antal és Berger Ignác, a kanizsai, csáktornyai és bakai kerületek mérsékelt ellenzéki képviselői. Zalaazent gróth képviselőjét, Bessenyei Ernőt, híhetőség csak súlyos betegsége tartotta vissza a megjelenéstől. Helyette itt volt Somogyból egy mérsékelt ellenzéki képviselő, Hertelendy Ferencz.

A függetlenségi pártban levő képviselők közül egy sem jelent meg az értekezleten. Ugylátszik ők átláttnak a különben nem is nagyon sürű szövésű szítán, melyet a mérsékelt ellenzék a függetlenségiéek szemé elé tart.

A minden áron kört alakítani óhajtok elfogadták mégis a közvetítő indítványt, mely szerint a Remete Géza által indítványozott a) b) c) és d) pontok értelmében vétessék fel a kör célja az alapszabályokba.

E pontok szerint a körnek megvan a politikai jellege, ki is terjeszkedik az ellenzék mindkét frakciójára még pedig olyformán, hogy képviselőválasztások alkalmával mindegyik a maga szabad akarata szerint állitugyan jelöltet, de ha új választásra kerül a sor a kormánypárt és valamelyik ellenzéki jelölt között, az ellenzék ösztömörtilt a szabadelvű pártival szemben.

Ez a lényege a közvetítő indítványának. Erre pedig szükség is alig volt, hogy kimondják, mert ily alakban; ezt az ellenzék ugyanis megette és megteszi mindenütt „ellenzéki kör“-nékül is.

De az értekezlet mégis elfogadta. És örül rajta a mérsékelt ellenzék, mert az ily módon mégis létrejövendő kört még mindig alkalmas talajnak tartja az ő uralomra jutása számára. Ahogy most lehetett kapacitálni a függetlenségiéket ekkép gondolkodnak — úgy ezentul is lehet majd, és fontosabb kérdésekben is.

A szabadelvű pártra nézve elvégre is mindegy lehet, magába olvasztja-e a mérsékelt ellenzék a függetlenségi pártot, vagy nem. Ha ugyan állása nem volna elég erős, ha mégis attól kellene tartania, hogy kiragadják kezéből az uralmat, ha félnie kellene, akkor a függetlenségi párttól félne és nem a mérsékelt ellenzék.

Az országos pártviszonyokon egy cseppet sem változtat, ha éppen a mi megyénk lesz az az a szerencsés mely a mérsékelt ellenzék „megyei párt“-nak nevezheti De megbánják ezt a

függetlenségi pártiak, mert maguk alól rántják el a gyékényt.

Ők tegyenek lelkiismeretük és belátásuk szerint; a szabadelvű párt pedig szintén cselekedjék; a „zalamegyei ellenzéki kör“, talán — könnyíti a dolgát.

Az e hó 11-én d. e. 10 órákor az Oroszlánban tartott értekezlet a következő tudósítást adtuk:

Az értekezleten vagy 50—60-an vettek részt. A megyebeli ellenzék kiválóbb tagjai közül jelen voltak: Sélyei László, dr. Putheány Ödön, Skublics Jenő, Koller István, Talabér, Baranyai, Remete, Tuboly Viktor stb. Orsz. képviselő négy volt jelen: Inkey László n.-kanizsai, Berger Ignác bakai, Molnár Antal csáktornyai és Hertelendy Ferencz somogygyeii marczalli képviselő. Ezekon kívül néhány ellenzéki pap és a kiskanizsai, magyarczai stb. polgárság közül sokan. Az értekezlet Sélyei László ideiglenes elnök vezette.

Első felszólaló volt Skublics Jenő, aki rámutatva a csekély érdeklődésre, mely az ellenzék részéről a kör megalakítását iránt mutatkozik, valamint arra, hogy politikai jelleg nélkül a kör megalakításának nincs értelme, azt indítványozta, hogy a kört meg se alakítsák.

Ez az indítvány élénk eszmecsere, sőt valószínű vitát hozott létre, melyben Tuboly Viktor annyira ment, hogy a kör megalakítását ellenzéklet a hazafiatlanság vádjával illette, ami ellen ezek természetesen tiltakozólag szólaltak fel.

Végre elfogadta az értekezlet Remete Géza indítványát, mely abban áll, hogy a jövő hó 3-án, Z.-Egerezszen tartandó értekezleten az alapszabályok terjesztésének elő végleges megállapítás céljából. Az alapszabályok pedig akkép szerkesztendők, hogy azokban a kör célja, mely fozalpját képezi a kör kebelében fölmerülő ellentéteknek, a következő négy pontban foglaltassék össze:

- a) a megyei közigazgatás ellenőrzése;
- b) a megyei tisztviselői karmegválasztásánál az ellenzék érdekeinek érvényre juttatása;
- c) országgyűlési képviselőválasztások alkalmával a kör a tagok politikai elveire és nézeteire semmi befolyást nem gyakorol, minden ellenzéki párt állit jelöltet a saját belátása szerint; csak ott, ahol a két ellenzéki párt egy közös jelöltben állapodik meg, vagy ahol pótválasztásra kerül a sor, el-

a ragyásképp fiatal ember ott a tulso szegletben, de az észrevette és úgy találta, hogy azt a lángot most már igen tanácsos lesz eloltani.

A szegény egy gyors keringőt húttak. Kari óda megy Idához és meghajtja magát előtte, de szemébe nem mer tekinteni, pedig látta ott valamit, a mi őt boldoggá tethetné.

A másik összedugják fejüket, az első ajkukat meg fölbe tojják a faloknak és a mint ott elhalad az Ida a Kari karján, azt mondják rájuk érelen, hidegszarkasmussal: „szép egy pár.“

Az első köröket kiszámított eleganciával lejtik meg. Látszik hogy a lábaik gyepölőt még az eszük vezet és nem a szívük; de később mindinkább belemelegesnek s a hatodik-hetedik körnél már a szenvedély legmagasabb foka ragadja őket szédülletes gyorsasággal tova — Ekkor a Kari lába hirtelen megcsuszlik, minek következtében ő térdre esik, Idát pedig maga elé sjtü.

Harsogó kacagásba tör ki az egész terem; mert hát ezt már a kővárosi etikette így hozza magával. A táncrend megbomlik és a táncosok nevére gyülekeznek a pórljártak köré.

Az én kedves Kari barátom pedig, miután a táncosnőjét fölben felszegtette, imigy mentegette magát:

— Ne tessék kérem ezen csodálkosni s még kevésbé nevetni. Én a hál királynéja előtt meghajoltam a térdemet; ő pedig kegyes volt hozzám magát megalázni, és elfogadta hódolatomat.

Negyed napra aztán minden újabb hosta lének a házkirályné. — pedig az-

TÁRCSA.

A „Gül Babá“-bol.

Hogyha engem látni vágyasz: Rózsák közé jöjj, ha nap kel; Föl se tűnsz így. — aki lát az Ejjel lakadt rózsának véi.

S hogyha vélem szólni óhajtsz: Rózsák közül szöj fülembé; Es ne félj, a ki hall — oh az Csöngőnyaldt véi csak benne!

De ha csökök adnál nekem, Föl az égbe kéne szállnunk, Hogy az örök bűvösségben Föl se tűnjék boldogságunk!

Bulla János.

A bókön szerzett feleség.

— A „Zala“ epikai társaja. —

Levél az én kedves Kari barátom valószínű kalvinista kora, akinek a kivarrót irhaszokójánál, no meg a pompás külberőt torjánál nem volt egyebe a világon. Es enél a nem nagyon kedves vagyoni állásánál, csak a személyi állása volt kedvezőtlenebb. Levél az ő uraság hátul pupos, elől meg ragya, a mi egy huszonhét éves fiatal embernél elég garancia arra, hogy olgye a tisztelt évek látvány kedvéi a ő jövendőméről. — meg hogy minden szentebb lényeknél is többet is hisztelenen és féltőn néztem.

Es dacára, hogy az én kedves Kari barátom ezen testi különlegességeinek teljes tudatában volt; mégis szüntelen a nőülésen törte az eszt. Vágyai ugyan vakmerők voltak s reményei nagyon is nyomhorek hozza; de hát volt logikája és azzal fedezgette az időről időre beállt reménybeli szűkeleleit. Nem rettegett ő soha szemébe nézni annak a csuf ábrázatu tükörnek, a mely néma ajakkal is olyan szellemtelen bököket tudott mondani neki.

Tudta ő azt igen jól, hogy az mind igaz, amit az a tükör mond; de tudta magát vigasztalni is.

— Te ugyan fiacskám átkozott rút vagy, az igaz. Mintha csak karácsonyi ajándéknak készített volna valami gonosz szellem Lucifer asztalára; de hát van neked két lobogó fekete szemed a mely bizonyosan megér két síma arcot annak, aki nem bír vele. Aztán meg abban a te ró: lejében korpanál egyébb is találhatik, a mivel sok egyenes hátat s magadéhoz hasonlóvá lehet görbiteni. Ezek is a te különlegességeid; s ha ezeket kivonod a másiktól, hát lesz a differenzia — quít: azaz lecsel: te is olyan ember, mint akit köz önséges jelzővel szoktak megistelni a jankarói. — Igaza is volt.

Lakott az én kedves Kari barátom lajújában (nem ám telekkönyvileg értendő) egy társaság kaszárná, és annak volt egy leány: Ida, aki Kariót csak annyiban különböztö, mint a gyaloglégyó: a pálmá; de az arcait neki is annyira elkéltelenítette s ragya, hogy rótnak mondanánk, ha egy női rótnak mondanunk nem volna a legnagyobb vád.

Hanem volt az Idának is két opálfényűl ragyogó szemé, a melynek mind-egyikében egy-egy lélek lakott s melynek sugarai ha nem is széppé, de érdekessé tudták tenni azt a ragyaverte arcot.

Ezeket az opálfényű szemeket, meg azt a két ragyás arcot azzal a palmaternettel akarta az én kedves Kari barátom mind-öbökre birmi Csakhogy azokat óhajtani könnyebb volt, mint megszerezni, mert Idával sehogysem lehetett elhitetni, hogy őt valaki a vagyonán kívül másért is szeretné. A vagyon is többet érne, ha ő nem volna a járuléka.

Szegény leányt úgy bántotta az a gondolat, hogy ő nem szép. De odaadtá volna minden vagyonát két síma arczért! Hiszen a között a két százmillió férfisz között, mely a világon dobog, nincs egy sem, a mely őt igazán szeretné! Egy sincs... Milyen ridég ez a gondolat... Es hatha mégis van... Majd meglássuk.

Bált tartottak a szomszéd kis városban. Ida husz éve dacára most volt először bában. Most sem akart eljönni, de az anyja megparancsolta. Mintha csak tudta volna, hogy ő ott petrezselymet fog aralni, ami pedig a legnagyobb szegény egy leányra.

Eljön már az éj-közepe s Idát még sem vitte el senki. Szegény leány pirult volna, ha azok a ragyák ott az arczán nem lettek volna amugy is olyan vörösek! Csak azokban a merengő opál szemekben lobogott föl néha-néha egy-egy bujdosó láng, mely szikrázott a keserű daczról és lizzott attól az egyetlen gyöngyszemről, melyet a lélek tengerből megzenemiszüli hajított föl a szegény. — Es azt sem vette észre má, mid-

